

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 13.11.2007
COM(2007) 699 definitief

2007/0249 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot oprichting van de Europese Autoriteit voor de elektronische-communicatiemarkt

(door de Commissie ingediend)

{SEC(2007) 1472}

{SEC(2007) 1473}

TOELICHTING

1. MOTIVERING EN DOEL VAN HET VOORSTEL. ALGEMENE ACHTERGROND

De ontwikkeling van een doeltreffende interne markt voor telecommunicatie geniet de hoogste politieke prioriteit in de EU. Informatie- en communicatietechnologieën – inclusief de telecommunicatiesector – zijn goed voor 25% van Europa's totale groei. In een tijd van technologische vooruitgang, grensoverschrijdende bedrijfsactiviteiten en een stijgende vraag naar niet geografisch gebonden elektronische-communicatiediensten is een echte interne telecommunicatiemarkt van essentieel belang voor Europa's concurrentievermogen. Zonder een concurrerende en doeltreffende telecommunicatie-infrastructuur is de kans klein pan-Europese diensten te ontwikkelen.

De volledige opening van de nationale telecommunicatiemarkten voor concurrentie in 1998 heeft geleid tot meer innovatie en investeringen door zowel nieuwe als oude actoren. Dit heeft heel tastbare voordelen voor de Europese burgers opgeleverd: meer keuzemogelijkheden, lagere prijzen, een betere kwaliteit en een toenemend aanbod aan nieuwe vaste en mobiele diensten.

Deze voordelen zijn te danken aan een Europees regelgevingskader, dat drie doelstellingen beoogde: de concurrentie bevorderen, de interne markt voor elektronische communicatie consolideren en de consumenten en gebruikers voordelen bieden. Het kader omvat vijf richtlijnen, die in juli 2003 in werking zijn getreden.

Overeenkomstig het beginsel van betere regelgeving is de Commissie op gezette tijden verplicht verslag uit te brengen over het functioneren van het regelgevingskader. Het eerste verslag van juni 2006¹ bevatte voorstellen voor aanpassingen van het kader. Tegelijkertijd werd de aanzet gegeven tot een openbare raadpleging van vier maanden. Tijdens deze uitvoerige en grondige herziening kwam een aantal belangrijke problemen aan het licht die moeten worden opgelost (met name het gebrek aan consistentie bij de toepassing van Europese regels en de versnipperde regelgeving van de interne markt). Ondanks belangrijke vooruitgang bij de harmonisering van de regelgeving op het gebied van elektronische communicatie belemmert de inconsistente benadering van de regelgeving door 27 nationale regelgevende instanties – die onderling aanzienlijk verschillen op het gebied van bevoegdheden, onafhankelijkheid en financiële en menselijke middelen – de technologische ontwikkeling. Ook het bedrijfsleven is steeds vaker van oordeel dat deze verschillende benaderingen een obstakel vormen voor transnationale of pan-Europese diensten. Bovendien zouden de Europese burgers geen buitensporige prijzen moeten betalen omdat de kosten voor bedrijven die in verschillende lidstaten actief zijn, kunstmatig hoog blijven.

Om deze problemen uit de weg te helpen ruimen stelt de Commissie voor een nieuwe onafhankelijke autoriteit op te richten die nauw met de nationale regelgevende instanties en de Commissie zal samenwerken. De nieuwe autoriteit is verantwoording schuldig aan het Europees Parlement, omvat een raad van regelgevers met de hoofden van de nationale regelgevende instanties van alle EU-lidstaten en vervangt de Europese Groep van

¹ COM(2006) 334.

regelgevende instanties (ERG)². De Autoriteit verleent deskundig advies aan de Commissie, met name om regelgeving in het kader van de zogenaamde procedure van artikel 7 voor te bereiden en de interne markt te consolideren door een consistentere toepassing van de Europese regels. Zij fungeert als een centrum van expertise voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten op Europees niveau. De nieuwe autoriteit neemt ook de taken van het Europees Agentschap voor netwerk- en informatiebeveiliging (ENISA) over en maakt daardoor een einde aan veel van de problemen waaronder ENISA te lijden heeft³.

Dit voorstel vult twee andere voorstellen aan tot wijziging van de richtlijnen die het bestaande regelgevingskader voor elektronische communicatie vormen⁴. Bij de drie voorstellen is een effectbeoordeling gevoegd⁵.

- **Bestaande bepalingen op het door het voorstel bestreken gebied**

Deze verordening vult de vijf richtlijnen aan die samen het Europees regelgevingspakket voor elektronische communicatie vormen. De voorgestelde wijzigingen van de kaderrichtlijn stroomlijnen de marktanalyseprocedure maar deze vereenvoudiging moet gepaard gaan met de oprichting van een gespecialiseerd en onafhankelijk orgaan van deskundigen die de Commissie helpen bij de beoordeling van de technologische problemen van toekomstige markten. De voorgestelde wijzigingen van de machtigingsrichtlijn houden verband met nieuwe procedures voor de harmonisering van de voorwaarden voor gebruiksrechten in de EU en voor de selectie van verleners van grensoverschrijdende diensten. De Autoriteit zal als medium fungeren voor de toepassing van deze procedures. De wijzigingen van de universeledienstrichtlijn zullen de toegang tot en het gebruik van elektronische communicatiemiddelen – met inbegrip van hulpdiensten – voor gehandicapte gebruikers vergemakkelijken. De Autoriteit zal als centraal punt fungeren voor de behandeling van deze kwesties in de EU.

- **Samenhang met andere beleidsgebieden en doelstellingen van de EU**

De doelstellingen van de voorgestelde verordening stroken met de vernieuwde Lissabon-strategie voor de bevordering van groei en werkgelegenheid via een groter concurrentievermogen, met het verwante initiatief i2010 van de Commissie en de doelstelling een gemeenschappelijke Europese informatieruimte te creëren, en met de strategie van de Commissie de interne markt te versterken. Dit voorstel beoogt het functioneren van de interne markt voor elektronische communicatie te verbeteren.

2. RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDE PARTIJEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Raadpleging van belanghebbende partijen**

² De ERG werd opgericht bij Besluit 2002/627/EG van de Commissie van 29 juli 2002, gewijzigd bij Besluit 2004/3445/EG van de Commissie van 14 september 2004. De Commissie zal het ERG-besluit intrekken nadat de verordening tot oprichting van de Europese Autoriteit voor de elektronische-communicatiemarkt in werking treedt en de Autoriteit volledig operationeel wordt.

³ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad inzake de evaluatie van het Europees Agentschap voor netwerk- en informatiebeveiliging (ENISA). COM(2007) 285 definitief.

⁴ COM(2007) 697 en COM(2007) 698.

⁵ SEC(2007) 1472.

Wijze van raadpleging, belangrijkste geraadpleegde sectoren en algemeen profiel van de respondenten

De diensten van de Commissie hebben eind 2005 een raadpleging in twee fasen opgestart over de herziening van het regelgevingskader. Naar aanleiding van de publicatie van een mededeling in juni 2006 werd de tweede openbare raadpleging georganiseerd, die vier maanden in beslag heeft genomen en op 27 oktober 2006 werd afgesloten. Er kwamen 224 reacties binnen van een grote verscheidenheid van belanghebbende partijen binnen en buiten de EU.

Samenvatting van de reacties en hoe daarmee rekening is gehouden

Tijdens de openbare raadpleging werden de volgende problemen aan de orde gesteld. i) Er bestaan aanzienlijke verschillen in de wijze waarop het kader nationaal wordt toegepast. De versnippering van de interne markt in verschillende regelgevingssystemen vormt een belemmering voor investeringen, die in grote mate zouden profiteren van een gemeenschappelijke en voorspelbare regelgeving in de hele EU. Volgens veel respondenten kan door de sterk uiteenlopende toepassing van de voorschriften niet ten volle profijt worden getrokken van de voordelen van de interne markt. ii) De manier waarop exploitanten momenteel worden geselecteerd en gemachtigd om bepaalde soorten grensoverschrijdende diensten te verlenen, is niet verenigbaar met de exploitatie van voor de ontwikkeling van nieuwe diensten vereiste schaalvoordelen. Vooral met het oog op echte Gemeenschapswijde diensten is het zaak een meer gecoördineerd systeem te ontwikkelen voor de machtiging van gebruiksrechten voor frequenties en nummers. In het antwoord aan commissaris Reding wees de ERG er ook op dat het belangrijk is het concurrentievermogen van de EU te versterken en schaalvoordelen voor Gemeenschapswijde diensten tot stand te brengen. iii) Er moet beter worden gebruikgemaakt van de potentiële expertise van de ERG. Om een politiek van de "kleinste gemene deler" te vermijden wordt een institutionele hervorming van de ERG essentieel geacht om de groep beter in staat te stellen aan consistentie en harmonisering bij te dragen.

- **Bijeenbrengen en benutten van deskundigheid**

De Commissie heeft bij de voorbereiding van dit voorstel en verwante voorstellen gebruikgemaakt van de resultaten van verschillende studies van externe contractanten.

Deze studies worden in de effectbeoordeling beschreven en gaan over zowel economische modellen als onderzoek naar de standpunten van de belanghebbende partijen.

De studies kunnen worden geraadpleegd op de volgende site:

http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecommlibrary/ext_studies/index_en.htm

- **Effectbeoordeling**

In het kader van de effectbeoordeling wordt een aantal opties onderzocht om het beste regelgevingsmodel te ontwikkelen voor de verwezenlijking van een interne markt voor elektronische communicatie via een consistente en doeltreffende regelgeving die de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid in acht neemt.

Het verslag bevat een beoordeling van de belangrijkste gevolgen van drie beleidsopties, waarbij van verschillende institutionele regelingen met verschillende machtsevenwichten tussen de nationale autoriteiten en de EU wordt uitgegaan.

Uit de kosten-batenanalyse van de voorgestelde Autoriteit blijkt dat – uitgaande van een voorzichtig scenario – de Autoriteit op haar beleidsgebieden economische voordelen kan genereren (in het totaal ongeveer 250 tot 800 miljoen euro) die ongeveer 10 tot 30 keer hoger liggen dan haar begrotingsonkosten. Als van de meer optimistische scenario's voor de groei van pan-Europese markten wordt uitgegaan, kunnen de voordelen oplopen tot 550 à 1400 miljoen euro.

Een belangrijk voordeel vloeit voort uit het feit dat het regelgevingsrisico dankzij de Autoriteit verkleint. Zelfs een marginale vermindering (met ongeveer 10%) van het regelgevingsrisico in Europa leidt tot lagere kapitaalkosten voor het bedrijfsleven. Bovendien kunnen frequenties voor pan-Europese diensten dankzij de Autoriteit sneller worden toegekend. Als de uitvoering van belangrijke projecten van dit type met slechts één jaar kan worden vervroegd, kunnen de economische voordelen oplopen tot honderden miljoenen euro.

De effectbeoordeling kan worden geraadpleegd op de volgende site:

http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecommlibrary/public_consult/index_en.htm#communication_review

3. EEN ONAFHANKELIJK MECHANISME VOOR NATIONALE REGELGEVERS OM SAMEN TE WERKEN EN BESLISSINGEN TE NEMEN: DE EUROPESE AUTORITEIT VOOR DE ELEKTRONISCHE-COMMUNICATIEMARKT

3.1. De ERG moet worden omgevormd tot een formele samenwerkingsstructuur

Hoewel de interne markt voor elektronische communicatie zich de voorbije jaren heeft ontwikkeld, bestaan er nog steeds i) aanzienlijke inconsistenties bij de nationale toepassing van het Europese regelgevingskader, waardoor de Europese markten versnipperd raken en investeerders worden afgeschrikt; en ii) ontbreekt het nog steeds aan doeltreffende mechanismen voor de coördinatie van de selectie en de machtiging van diensten met een inherent grensoverschrijdend karakter, zoals mobiele diensten en op het IP gebaseerde diensten.

De Commissie heeft in 2004 een onafhankelijke adviesgroep – de Europese Groep van regelgevende instanties (ERG) – opgericht om het overleg, de coördinatie en de samenwerking tussen de nationale regelgevende instanties enerzijds en tussen deze instanties en de Commissie anderzijds te vergemakkelijken. Het afgelopen jaar heeft de ERG advies bij de Commissie uitgebracht over de functionele scheiding en de regelgevingsbeginselen van de toegangsnetwerken van de volgende generatie. Voorts heeft de groep openbare raadplegingen georganiseerd over gemeenschappelijke standpunten van de ERG (bijvoorbeeld ontbundelde toegang op wholesale-niveau, voice over IP en bitstroomtoegang). Alle gemeenschappelijke benaderingen van de ERG zijn echter de facto gebaseerd op een consensus, zodat gemeenschappelijke benaderingen slechts moeizaam en langzaam worden gevonden. Als er aanzienlijke meningsverschillen of belangenconflicten tussen verschillende regelgevers bestaan, is het zelfs onmogelijk een gemeenschappelijke benadering te ontwikkelen. Het gevolg van deze losse samenwerking is dat de documenten van de ERG over een aantal belangrijke maar controversiële thema's zich vaak beperken tot tamelijk algemene verklaringen.

De werkwijze van de ERG – waarbij in de praktijk gewoonlijk de instemming van alle 27 regelgevers vereist is – wordt nog bemoeilijkt door het bestaan van een parallelle instantie – de groep van onafhankelijke regelgevers (IRG) – waarvan de werkzaamheden de activiteiten van de ERG overlappen. In de IRG zijn de 27 lidstaten van de EU en zeven andere Europese landen vertegenwoordigd. Hoewel de IRG de communautaire regelgeving beïnvloedt, is de groep niet verplicht het Gemeenschapsrecht uit te voeren of verslag bij de Commissie uit te brengen⁶. De huidige structuur levert onvoldoende resultaten op omdat de organisatie bij het ontwikkelen van consistente Europese benaderingen niet snel en doeltreffend genoeg functioneert en ook op het gebied van verantwoordelijkheid en transparantie in gebreke blijft.

De Commissie heeft de verschillende opties voor de organisatie van de taken geëvalueerd (inclusief de mogelijkheid om de taken zelf uit te voeren). Een centrale harmonisering zou gespecialiseerde kennis van de 27 nationale markten vereisen. In de praktijk beschikt alleen een orgaan dat uit de nationale regelgevende instanties voortkomt, over gedetailleerde kennis van de plaatselijke omstandigheden om vooruitgang bij de uitvoering van de taken te boeken. Bovendien zijn de nationale regelgevende instanties vaak zelf al omvangrijke organisaties. Het is daarom ondenkbaar dat de Commissie over de nodige middelen en kennis zou beschikken om de nationale regelgevers te vervangen.

Een andere optie was een versterkte ERG met stemrechten om meerderheidsbesluiten te nemen. Los van de moeilijkheden om een gemeenschappelijk aanvaardbare stemprocedure te ontwikkelen zou een dergelijke instantie geen voor de leden bindende besluiten kunnen nemen. Krachtens het huidige verdrag kan alleen de Commissie dat. Bovendien bestaan er ernstige institutionele beperkingen om de ERG uit te breiden en de nodige bevoegdheden te geven om een versterkte rol te spelen. Een uitbreiding van de ERG zou aanzienlijk meer middelen vergen om de groep in staat te stellen haar werkzaamheden uit te voeren, aangezien het huidige systeem met een roterend voorzitterschap van de ERG zijn grenzen heeft bereikt (benoeming van een uitvoerend directeur, versterking van het secretariaat, formele procedureregels om besluiten te nemen, enzovoort). De middelen voor een dergelijke versterking van de ERG kunnen niet uit externe bronnen komen aangezien de Commissie er zeker van moet zijn dat de adviezen van de groep transparant, betrouwbaar en onafhankelijk zijn. Een versterkte ERG zou bijvoorbeeld geen legitiem adviesorgaan van de Commissie kunnen zijn als de groep via de IRG middelen zou ontvangen. De ERG kan alleen beter als adviesorgaan functioneren als de groep wordt omgevormd tot een orgaan van de Gemeenschap, dat aan dezelfde administratieve en budgettaire voorschriften is onderworpen als alle andere communautaire organen (personeelsstatuut, financieel reglement, rapportagevereisten aan het Europees Parlement, enzovoort).

De Commissie is daarom tot de slotsom gekomen dat de taken het best kunnen worden uitgevoerd door een afzonderlijk orgaan dat onafhankelijk en los van de Commissie functioneert en de bevoegdheden van de nationale regelgevende instanties versterkt door de taken van de ERG over te nemen en stevig en transparant in het Gemeenschapsrecht te verankeren. Het orgaan moet de Commissie advies verlenen over een aantal essentiële beslissingen van Europees belang, maar het neemt ook zelf beslissingen over het beheer van de Europese telefoonnummerruimte.

⁶ In de IRG zijn de nationale regelgevende instanties van de 27 EU-lidstaten en de nationale regelgevende instanties van zeven andere Europese landen (Kroatië, IJsland, Liechtenstein, de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, Noorwegen, Zwitserland en Turkije) vertegenwoordigd.

De voorgestelde taken vullen de regelgevingstaken van de nationale regelgevers op Europees niveau aan zonder dat het tot overlappingsen komt. De Autoriteit stelt de middelen ter beschikking om een doeltreffend partnerschap tussen de Commissie en de nationale regelgevers op te zetten rond thema's waar behoefte aan Europese consistentie bestaat (bijvoorbeeld marktdefinities, marktanalyses en remedies voor marktproblemen; de harmonisering van het radiofrequentiegebruik; de definitie van transnationale markten; en de kwaliteit van de dienstverlening). Tegelijkertijd biedt de Autoriteit een kosteneffectief platform om pan-Europese kwesties aan te pakken die buiten het bereik van zelfs een versterkte ERG vallen (bijvoorbeeld netwerk- en informatiebeveiliging; het gebruik van het alarmnummer '112'; en het beheer van de Europese telefoonnummerruimte).

De voorgestelde Autoriteit vormt de hoeksteen van een stevig en gecentraliseerd kader waarbinnen de nationale regelgevers kunnen samenwerken op een wijze die consistent is met de door de Commissie in het interinstitutioneel ontwerpakkoord betreffende een kader voor Europese regelgevende agentschappen⁷ vastgestelde beginselen.

3.2. Belangrijkste taken van de nieuwe Autoriteit

De Autoriteit vult op Europees niveau de nationale regelgevingstaken van de regelgevende instanties aan door:

- de nationale regelgevers een samenwerkingskader te bieden. Voorgesteld wordt de aanpak van grensoverschrijdende aspecten van de regelgeving van de elektronische-communicatiemarkt en de netwerkintegriteit te verbeteren. De Autoriteit ontwikkelt procedures voor de samenwerking tussen nationale regelgevers, en met name voor de uitwisseling van informatie en het verlenen van advies en technische bijstand. De Autoriteit is bevoegd om te bemiddelen en grensoverschrijdende geschillen tussen nationale regelgevende instanties op te lossen. Het kader bevordert ook de samenwerking tussen de Europese nationale regelgevers en derde landen.
- regelgevend toezicht uit te oefenen op marktdefinities, analyses en remedies voor marktproblemen. De Autoriteit verleent de Commissie over het algemeen advies over de marktregelgeving en kan niet-bindende richtsnoeren publiceren om goede praktijken tussen de nationale regelgevers te bevorderen. De Autoriteit brengt adviezen uit over de potentiële effecten van ontwerpmaatregelen van nationale regelgevende instanties voor de interne markt en de compatibiliteit van dergelijke maatregelen met het Gemeenschapsrecht. Zo nodig bevatten de adviezen wijzigingsvoorstellen. De adviezen kunnen snel bij de Commissie worden uitgebracht op basis van een stemming bij gewone meerderheid van de leden.
- transnationale markten te definiëren. De Autoriteit voorziet in een doeltreffend en evenredig mechanisme om op de groei van grensoverschrijdende markten te reageren, die het gevolg is van toenemende mobiliteit, de grotere penetratie van internetdiensten (bijvoorbeeld VoIP), satellietdiensten en de convergentie tussen vaste en mobiele diensten. De Autoriteit houdt ook toezicht op de ontwikkeling van roamingdiensten (zowel spraak- als datadiensten).

⁷ COM(2005) 59.

- advies te verlenen over de harmonisatie van radiofrequenties. De Autoriteit kan een sneller en doeltreffender radiospectrumbeleid voeren door voortdurende analyse en rapportage, de identificatie van het potentieel en de middelen voor de ontwikkeling van nieuwe diensten, het bijhouden van een register over het spectrumgebruik in de hele EU, advies over gemeenschappelijke procedures voor het verlenen van machtigingen, technische bijstand bij de selectie van aanvragen voor spectrumlicenties, advies over het intrekken van gebruiksrechten als de licentievoorwaarden niet worden nageleefd.
- besluiten over het beheer van nummers te nemen en advies over nummerportabiliteit te verlenen. De Autoriteit wordt belast met het beheer en de ontwikkeling van de Europese telefoonnummerruimte (ETNS), d.w.z. nummers met een gemeenschappelijk Europees kengetal (3883) die kunnen worden toegekend aan organisaties die pan-Europese one-stop call centres willen oprichten. Verder werkt de Autoriteit samen met de nationale regelgevende instanties en de lidstaten rond de Europese aspecten van nummering en nummerportabiliteit, onder meer door verslag over de ontwikkeling van het Europese alarmnummer 112 uit te brengen, nummerreeksen voor grensoverschrijdende diensten vast te stellen, het potentieel en de middelen voor de ontwikkeling van nieuwe diensten te identificeren en advies te verlenen over gemeenschappelijke procedures voor het verlenen van machtigingen.
- netwerk- en informatiebeveiliging. De Autoriteit neemt de taken over van het Europees Agentschap voor netwerk- en informatiebeveiliging. Daardoor versterkt de Autoriteit de samenhang tussen de verplichtingen van de nationale regelgevende instanties om voor netwerkintegriteit te zorgen en de verantwoordelijkheid van ENISA om een cultuur van netwerk- en informatiebeveiliging te creëren.
- algemene voorlichtings- en adviestaken uit te oefenen. De Autoriteit stelt een jaarverslag over de ontwikkeling van de elektronische-communicatiesector op (aanbod en penetratie van nieuwe diensten, ontwikkeling van concurrentie, evaluatie van de nationale regelgeving, remedies, informatie over beroepsprocedures, enzovoort). De Autoriteit houdt verder toezicht op en brengt verslag uit over interoperabiliteit en e-toegankelijkheid in Europa. Zij kan aanbevelingen doen met betrekking tot nationale maatregelen die moeten worden genomen om met name beter aan de behoeften van gehandicapte of bejaarde burgers te voldoen.

3.3. Juridische elementen van het voorstel

- **Rechtsgrond**

Artikel 95 van het EG-Verdrag.

- **Subsidiariteitsbeginsel**

De lidstaten kunnen de doelstelling van de voorgestelde maatregel niet alleen verwezenlijken.

- In het huidige regelgevingskader wordt de machtiging van diensten nationaal geregeld, beschikken de 27 nationale regelgevende instanties over aanzienlijke speelruimte en zorgt de Commissie slechts in beperkte mate voor toezicht en coördinatie. Het gevolg is dat de interne markt nog steeds een lappendeken van 27 verschillende regelgevingssystemen is. De ontwikkeling van grensoverschrijdende diensten wordt hierdoor belemmerd en exploitanten worden in vergelijkbare omstandigheden met verschillende of uiteenlopende

exploitatievoorwaarden geconfronteerd. In de praktijk worden de nationale regelgevers in de EU vaak geconfronteerd met dezelfde regelgevingskwesties (bijvoorbeeld regelgeving voor nieuwe diensten; boekhoudkundige voorschriften; nummering; het functioneren van apparatuur en diensten voor in de EU reizende gehandicapte gebruikers enzovoort)⁸. Met het oog op schaalvoordelen en een concurrerende interne markt is het van cruciaal belang voor deze gebieden een gemeenschappelijke Europese aanpak en de nodige expertise te ontwikkelen om de consistentie en – zo nodig – de harmonisering te bevorderen. Aan deze vereiste kan alleen doeltreffend en efficiënt worden voldaan door het bestaande institutionele model en het evenwicht tussen de verantwoordelijkheden van de lidstaten, de nationale regelgevende instanties en de Commissie te verbeteren. Dit is alleen mogelijk door op communautair niveau maatregelen te nemen.

- De ontwikkeling van grensoverschrijdende diensten in de Gemeenschap is een van de doelstellingen van de evaluatie waarin de machtigingsrichtlijn voorziet⁹. Uit de uitgebreide openbare raadpleging is gebleken dat de exploitanten dringend gemakkelijker Gemeenschapswijde diensten moeten kunnen aanbieden. Daartoe moet een aantal belangrijke en aan de huidige aanpak inherente obstakels uit de weg worden geruimd¹⁰. De lidstaten alleen kunnen een aantal grensoverschrijdende diensten niet consistent reglementeren of met de nodige schaalvoordelen ontwikkelen.

Door de consistentie van de regelgeving op de interne markt te verbeteren en de kosten voor internationaal actieve ondernemingen te verminderen leveren communautaire maatregelen duidelijk schaalvoordelen en positieve effecten op in vergelijking met door de lidstaten genomen maatregelen. De doelstellingen van de voorgestelde maatregel kunnen bijgevolg beter op communautair niveau worden verwezenlijkt.

• Evenredigheidsbeginsel

Het voorstel voldoet aan het evenredigheidsbeginsel aangezien de Autoriteit de Commissie advies verleent bij de uitvoering van het elektronische-communicatiebeleid.

- Dankzij de oprichting van de Autoriteit wordt de samenwerking tussen de nationale regelgevende instanties (momenteel binnen de ERG) in het communautaire systeem geïntegreerd. Er is duidelijk behoefte aan een betere regeling waarbij bepaalde taken van de ERG – in essentie een overlegorgaan van nationale regelgevers zonder het institutionele vermogen om gemeenschappelijke besluiten te nemen – door één gespecialiseerde Europese instantie in het kader van de institutionele structuur van de Gemeenschap worden uitgevoerd. In het kader van haar taken stelt de Autoriteit de Commissie technische expertise ter beschikking en helpt zij regelgevingsbesluiten voor te bereiden om de interne markt te versterken. De voorgestelde integratie van de werkzaamheden van ENISA op het gebied van netwerk- en informatiebeveiliging zal de interne markt ten goede komen.
- De raad van regelgevers van de Autoriteit bestaat uit de hoofden van de nationale regelgevende instanties en dient de belangen van de Gemeenschap. Dankzij het voorgestelde systeem kan de Commissie profiteren van de gezamenlijke expertise van de

⁸ Op andere gebieden (bijvoorbeeld het verlenen van doorgangsrechten) hangt de regelgeving echter in hoge mate af van plaatselijke omstandigheden.

⁹ Artikel 16.

¹⁰ Deze kwestie kwam ook aan bod in de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement – het Europees ruimtebeleid, COM(2007) 212 definitief, 26 april 2007.

nationale regelgevers – die beter vertrouwd zijn met de nationale markten en omstandigheden. Het voorgestelde systeem versterkt ook de samenwerking tussen de Commissie en de nationale regelgevers en vult de bevoegdheden van de nationale regelgevende instanties voor de uitvoering van het regelgevingskader op nationaal niveau aan.

- Gebruiksrechten voor frequenties en nummers voor het verlenen van Gemeenschapswijde diensten zullen nog steeds nationaal worden toegekend op basis van een gemeenschappelijk overeengekomen methode die alleen voor bepaalde diensten met Gemeenschapswijde kenmerken moet worden toegepast (bijvoorbeeld satellietdiensten). Gemeenschapswijde diensten zullen ook nog steeds nationaal gemachtigd worden op basis van een gemeenschappelijk overeengekomen methode. Het toekennen van gebruiksrechten voor frequenties en nummers voor het verlenen van nationale diensten valt echter niet onder dit voorstel en blijft tot de verantwoordelijkheden van de nationale regelgevende instanties behoren.

Hoewel de Autoriteit de coördinatie op een aantal belangrijke gebieden met een communautaire dimensie verbetert, reikt haar rol bijgevolg niet verder dan tot wat voor de verwezenlijking van de beoogde doelstelling noodzakelijk is.

Aangezien het voorgestelde instrument een verordening is en dus rechtstreeks in de Gemeenschap toepasselijk is, worden de financiële en administratieve lasten voor de Gemeenschap, de nationale regeringen en de economische operatoren tot een minimum beperkt en staan ze in verhouding tot de doelstelling van het voorstel.

- **Keuze van instrument**

Voorgestelde instrument: verordening van het Europees Parlement en de Raad.

Een rechtstreeks toepasselijke verordening is het gepaste instrument om een autoriteit van het voorgestelde type op te richten.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Geraamd wordt dat de Autoriteit over een vast personeelsbestand van 134 VTE zal beschikken wanneer ze volledig operationeel is. Dit sluit de overname van de taken en middelen van ENISA in 2011 in. Het jaarbudget wordt geraamd op 10 miljoen euro tijdens het eerste jaar en zal vanaf het derde jaar tot 28 miljoen euro stijgen. Naast de bijdrage van de Gemeenschap kan de Autoriteit vergoedingen heffen voor sommige diensten. De inkomsten van de Autoriteit voor de verleende diensten dragen bij aan de financiering van haar werkzaamheden¹¹.

Naast deze kosten levert de maatregel door de integratie van ENISA in de voorgestelde Autoriteit ook besparingen op. Het jaarbudget van ENISA bedraagt momenteel ongeveer 8 miljoen euro.

¹¹ Op basis van recente (in 2006) veilingen in het VK en Duitsland kan de waarde van een frequentieslot voor elektronische-communicatiediensten in de hele EU bij benadering worden geraamd op 35 à 60 miljoen euro. Als de Autoriteit 1% van dit bedrag kreeg, zou dit neerkomen op een bijdrage van 0,35 à 0,60 miljoen euro. Er kan in verschillende slots worden voorzien.

5. AANVULLENDE INFORMATIE

• Vereenvoudiging

Het voorstel maakt deel uit van een nieuw systeem om de regelgeving eenvoudiger en doeltreffender te maken voor administraties en marktactoren. De Autoriteit zal de besluitvorming verbeteren en de samenwerking tussen de Commissie en de nationale regelgevende instanties vergemakkelijken op basis van gemeenschappelijke doelstellingen en procedures. De oprichting van de Autoriteit zal gepaard gaan met de afzwakking van het bestaande systeem van automatische kennisgeving in het kader van de procedure van artikel 7. Het resultaat is een aanzienlijke vermindering van de procedurele lasten voor het bedrijfsleven, de nationale regelgevende instanties en de Commissie. De Commissie zal alleen nog in ernstige gevallen tussenbeide komen. De Autoriteit zal een belangrijke rol spelen bij de beoordeling van de technische complicaties van dergelijke gevallen en bij het zoeken naar consistente oplossingen voor problemen op de interne markt.

Het bestaande systeem voor het toekennen van gebruiksrechten voor frequenties en nummers – met verschillende wettelijke en procedurele vereisten in elke lidstaat waar diensten worden aangeboden – kan bijzonder complex en lastig zijn voor ondernemingen die Gemeenschapswijde diensten willen verlenen. Het bestaan van verschillende vereisten in elke lidstaat (bijvoorbeeld de duur van gebruiksrechten en de aan gebruiksrechten verbonden voorwaarden) bemoeilijkt de planning van, de investering in en de uiteindelijke verlening van diensten met een Europese dimensie. Grote verschillen bij de procedures om gebruiksrechten te verwerven belemmeren de markttoegang en het functioneren van de interne markt. Daarom wordt gepleit voor een beter gecoördineerde methode om ondernemingen te selecteren met het oog op de toekenning van nationale gebruiksrechten voor frequenties en nummers.

Het voorstel is opgenomen in het voortschrijdend programma van de Commissie om het *acquis communautaire* te actualiseren en te vereenvoudigen.

• Evaluatie-/herzienings-/uitdovingsclausule

Het voorstel omvat een evaluatieclausule.

• Europese Economische Ruimte (EER)

Het voorgestelde besluit is relevant voor de EER en geldt daarom ook voor de EER.

6. GEDETAILLEERDE TOELICHTING VAN HET VOORSTEL

Hoofdstuk I (onderwerp, werkingssfeer, definities en taken)

Artikelen 1 en 2: stellen de werkingssfeer van de verordening vast, die tot doel heeft het functioneren van de interne markt voor elektronische communicatie te verbeteren door een Europese Autoriteit voor de elektronische-communicatiemarkt op te richten, en richten de Autoriteit op.

Artikel 3: licht de taken van de Autoriteit toe (op eigen initiatief of op verzoek van de Commissie adviezen uitbrengen, de Commissie bijstaan door technisch advies te verlenen, studies uitvoeren, informatie verzamelen enzovoort).

Hoofdstuk II: Taken van de Autoriteit ter versterking van de interne markt

Artikel 4: vermeldt de kwesties die de Autoriteit aan de orde moet stellen om de geharmoniseerde toepassing van het regelgevingskader te bevorderen.

Artikel 5: stelt vast hoe de Autoriteit geraadpleegd moet worden over de definitie en de analyse van nationale markten en oplossingen. De Autoriteit moet binnen een bepaalde termijn advies uitbrengen wanneer de Commissie "ernstige twijfels" heeft over een ontwerpmaatregel die in het kader van artikel 7 van de kaderrichtlijn is bekendgemaakt.

Artikel 6: als de nationale regelgevende instanties er niet in slagen een markt binnen de termijn te analyseren, kan de Commissie de Autoriteit om advies en hulp vragen met betrekking tot die specifieke nationale markt.

Artikel 7: de Autoriteit analyseert transnationale markten nadat de Commissie een transnationale markt heeft vastgesteld overeenkomstig artikel 15, lid 4, van de kaderrichtlijn.

Artikel 8: gaat over de taken van de Autoriteit op het gebied van nummering, onder meer het beheer en de ontwikkeling van ETNS, het beheer van geharmoniseerde nummerreeksen (bijvoorbeeld het verwerken van aanvragen voor het reserveren van 116-nummers krachtens Beschikking 2007/116/EG) en het uitbrengen van advies (op verzoek) over verplichtingen inzake het porteren van nummers.

Artikel 9: de Autoriteit helpt de Commissie door de nationale maatregelen ter bevordering van het gemeenschappelijk Europees alarmnummer 112 jaarlijks te evalueren. Op verzoek van de Commissie brengt de Autoriteit advies uit over technische kwesties in verband met de toepassing van het nummer 112.

Artikel 10: de Autoriteit verleent de Commissie bijstand in verband met de technische en economische aspecten van radiofrequenties voor elektronische-communicatiediensten.

Artikel 11: de Autoriteit helpt bij het vaststellen van de Gemeenschapswijde diensten die van een gemeenschappelijke selectieprocedure zouden profiteren. Om als Gemeenschapswijde dienst te worden gekenmerkt, moeten diensten aan bepaalde voorwaarden voldoen. Er moet bijvoorbeeld in meer dan één lidstaat vraag naar de diensten zijn en de diensten moeten van nature grensoverschrijdend zijn en bijgevolg eerder onder Europese of regionale dan nationale regelgeving vallen.

Artikel 12: beschrijft de bepalingen voor de vaststelling van ondernemingen waaraan gebruiksrechten voor het verlenen van Gemeenschapswijde diensten kunnen worden verleend. De Autoriteit voert de selectieprocedure uit en stelt voor aan welke onderneming(en) gebruiksrechten kunnen worden verleend.

Artikel 13: de Autoriteit zal een rol spelen bij de intrekking van na een gemeenschappelijke selectieprocedure verleende gebruiksrechten.

Artikel 14: de Autoriteit zal bijdragen aan de ontwikkeling van een cultuur van netwerk- en informatiebeveiliging door bepaalde voormalige activiteiten van ENISA uit te voeren.

Artikel 15: vermeldt wanneer de Autoriteit op eigen initiatief kan handelen.

Hoofdstuk III: extra taken van de Autoriteit

Artikelen 16 en 17: de Autoriteit int voor het verlenen van bepaalde diensten administratieve vergoedingen om de administratieve kosten te compenseren. Bij een gemeenschappelijke selectieprocedure zal de Autoriteit ook administratieve vergoedingen en gebruiksvergoedingen voor gebruiksrechten voor radiofrequenties namens de lidstaten innen en onder de lidstaten herverdelen.

Artikel 18: op verzoek van een nationale regelgevende instantie doet de Autoriteit aanbevelingen over de maatregelen die de nationale regelgevende instanties bij grensoverschrijdende geschillen moeten nemen.

Artikelen 19, 20 en 21: de Autoriteit zal een rol spelen bij de verspreiding en uitwisseling van informatie tussen de lidstaten, de nationale regelgevende instanties en de Commissie. Zij kan betrokken worden bij de analyse van technische ontwikkelingen in de Gemeenschap. Zij zal een jaarverslag over ontwikkelingen in de elektronische-communicatiesector publiceren met een overzicht van de resterende obstakels voor de voltooiing van de interne markt. Zij zal een rol spelen bij het verzamelen van informatie en bij het beheer en de publicatie van het register met informatie over frequenties (de bijlage beschrijft welke informatie in het register moet worden opgenomen) en van de mobiele-roamingdatabase.

Artikel 22: de Autoriteit biedt de Commissie hulp op het gebied van e-toegankelijkheid en publiceert een jaarverslag over maatregelen die genomen moeten worden om de toegang van gehandicapte eindgebruikers tot elektronische-communicatienetwerken en -apparatuur te verbeteren.

Hoofdstuk IV: Organisatie van de autoriteit

Artikel 24: de organisatiestructuur van de Autoriteit omvat zes organen: een raad van bestuur, een raad van regelgevers, een directeur, een hoofd netwerkbeveiliging, een permanente groep van belanghebbenden en een raad van beroep.

Artikelen 25 en 26: de raad van bestuur benoemt de directeur en het hoofd netwerkbeveiliging, stelt het jaarlijks werkprogramma en de begroting van de Autoriteit op, keurt het algemeen verslag over de activiteiten van de Autoriteit goed en stelt de voor de Autoriteit geldende financiële voorschriften op. De Autoriteit brengt op gezette tijden verslag over haar activiteiten uit bij het Europees Parlement.

Artikelen 27 en 28: de raad van regelgevers bestaat uit de directeur en één lid per lidstaat, namelijk het hoofd van de onafhankelijke nationale regelgevende instantie die verantwoordelijk is voor de dagelijkse toepassing van het regelgevingskader in de lidstaat. De Commissie kan aan de vergaderingen van de raad deelnemen maar heeft geen stemrecht. De raad van regelgevers is verantwoordelijk voor technische besluiten van de Autoriteit op gebieden zoals de identificatie van potentiële rechthebbenden, de adviezen in zaken uit hoofde van artikel 7 enzovoort. Adviezen en besluiten worden met gewone meerderheid goedgekeurd.

Artikelen 29 en 30: de directeur is volledig verantwoordelijk voor de aan de Autoriteit toegewezen taken en fungeert als wettelijk vertegenwoordiger van de Autoriteit. De directeur

is ook verantwoordelijk voor het opstellen en uitvoeren van de begroting, het opstellen van het ontwerp-werkprogramma en personeelszaken¹².

Artikel 31: het hoofd netwerkbeveiliging is verantwoordelijk voor de coördinatie van de taken van de Autoriteit en voor het opstellen van een jaarlijks werkprogramma inzake netwerk- en informatiebeveiliging. Hij/zij brengt verslag uit bij de directeur en wordt bijgestaan door een permanente groep van belanghebbenden (artikel 32).

Artikelen 33 en 34: gaan over de raad van beroep en waarborgen dat partijen waarvoor de besluiten van de Autoriteit gelden (op het gebied van nummering), een beroep op de nodige rechtsmiddelen kunnen doen.

Artikelen 36 tot en met 53: gaan over operationele en administratieve standaardkwesties, zoals de begroting, de toegang tot documenten, transparantie, de rechtspositie van de Autoriteit, het personeel, de deelname van derde landen enzovoort.

Artikel 55: gaat over de evaluatie van de Autoriteit in het licht van haar opdracht en doelstelling. De Commissie voert de evaluatie vijf jaar na het begin van de werkzaamheden van de Autoriteit uit. Het verslag en eventuele begeleidende voorstellen worden bij de Raad en het Europees Parlement ingediend.

¹² Zie de Guidelines for the appointment of heads of Community agencies (SEC(2005) 625) voor de benoeming van de directeur.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot oprichting van de Europese Autoriteit voor de elektronische-communicatiemarkt

(voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie¹³,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité¹⁴,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's¹⁵,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag¹⁶,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (kaderrichtlijn)¹⁷, Richtlijn 2002/19/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de toegang tot en interconnectie van elektronische-communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten (toegangsrichtlijn)¹⁸, Richtlijn 2002/20/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (machtigingsrichtlijn)¹⁹, Richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische-communicatienetwerken en -diensten (universeledienstrichtlijn)²⁰ en Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (richtlijn betreffende privacy en elektronische

¹³ PB C van , blz. .

¹⁴ PB C van , blz. .

¹⁵ PB C van , blz. .

¹⁶ PB C van , blz. .

¹⁷ PB L 108 van 24.4.2002, blz. 33.

¹⁸ PB L 108 van 24.4.2002, blz. 7.

¹⁹ PB L 108 van 24.4.2002, blz. 21.

²⁰ PB L 108 van 24.4.2002, blz. 51.

communicatie)²¹ (hierna samen "de kaderrichtlijn en de bijzondere richtlijnen" genoemd) beogen een interne markt voor elektronische communicatie in de Gemeenschap tot stand te brengen waarbij een hoge mate van investeringen, innovatie en consumentenbescherming wordt gewaarborgd via verhoogde concurrentie.

- (2) Het regelgevingskader voor elektronische communicatie uit 2002 creëert een regelgevingsstelsel waarvoor de nationale regelgevende instanties instaan, en bepaalt dat deze autoriteiten met elkaar en met de Commissie moeten samenwerken om de ontwikkeling van een consistente regelgeving en de consistente toepassing in de Gemeenschap van het regelgevingskader te waarborgen.
- (3) Bij Verordening (EG) nr. 460/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 10 maart 2004 tot oprichting van het Europees Agentschap voor netwerk- en informatiebeveiliging²² (hierna "de ENISA-verordening") werd in 2004 het Europees Agentschap voor netwerk- en informatiebeveiliging (ENISA) voor een periode van vijf jaar opgericht om een hoog en doeltreffend niveau van netwerk- en informatiebeveiliging in de Gemeenschap te waarborgen met het oog op de ontwikkeling van een cultuur van netwerk- en informatiebeveiliging ten behoeve van de burgers, de consumenten, de bedrijven en de overheidsorganisaties van de Europese Unie, en een vlotter functioneren van de interne markt.
- (4) De nationale regelgevende instanties beschikken over aanzienlijke vrijheid bij de toepassing van het regelgevingskader op grond van hun uitstekende kennis van de plaatselijke markt. Deze vrijheid mag echter niet ten koste gaan van de ontwikkeling van een coherente regelgeving en de consistente toepassing van het regelgevingskader aangezien het zaak is een daadwerkelijke bijdrage te leveren aan de ontwikkeling en de voltooiing van de interne markt.
- (5) Met het oog op de consistente toepassing van de relevante voorschriften in alle lidstaten heeft de Commissie bij Besluit 2002/627/EG van de Commissie²³ de Europese Groep van regelgevende instanties (ERG) opgericht om de Commissie te adviseren en bij te staan bij de consolidering van de interne markt en – meer algemeen – als interface tussen nationale regelgevende instanties en de Commissie te fungeren.
- (6) De ERG heeft een positieve bijdrage geleverd door maatregelen ter bevordering van een consistente regelgeving te ondersteunen, althans voor zover dit mogelijk was. De ERG is echter van nature een losse groepering die hoofdzakelijk op vrijwillige samenwerking berust en waarvan de institutionale status niet de belangrijke verantwoordelijkheden weerspiegelt die de nationale regelgevende instanties bij de toepassing van het regelgevingskader uitoefenen.
- (7) Daarom wordt gepleit voor een solidere institutionele basis voor de oprichting van een instantie die de vakkennis en de ervaring van de nationale regelgevende instanties bundelt, en voor een duidelijk gedefinieerde reeks bevoegdheden. Deze instantie moet reële autoriteit in de ogen van haar leden uitoefenen en de sector reguleren via de kwaliteit van haar output.

²¹ PB L 201 van 31.7.2002, blz. 37. Richtlijnas amended by Richtlijn2006/24/EC (PB L 105 van 13.4.2006, blz. 54).

²² PB L 77 van 13.3.2004, blz. 1.

²³ PB L 200 van 30.7.2002, blz. 38.

- (8) De verslagen van de Commissie over de toepassing van het regelgevingskader van 2002²⁴ en de openbare raadpleging over de mededeling van de Commissie van 29 juni 2006 aan de Raad, het Europees Parlement, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's over de herziening van het regelgevingskader van de EU voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten²⁵ beklemtonen dat de mechanismen voor een consistente regelgeving moeten worden versterkt met het oog op de voltooiing van de interne markt voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten. Het blijvende gebrek aan een interne markt voor elektronische communicatie is het belangrijkste probleem waarvoor de hervorming van het regelgevingskader een oplossing moet vinden. De fragmentatie van de regelgeving en inconsistenties als gevolg van de los gecoördineerde activiteiten van de nationale regelgevende instanties dreigen het concurrentievermogen van de sector in gevaar te brengen, evenals de belangrijke voordelen voor de consument als gevolg van grensoverschrijdende concurrentie en transnationale en zelfs Gemeenschapswijde diensten.
- (9) Vooral de vertragingen bij de uitvoering van marktanalyses krachtens Richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn), de uiteenlopende benaderingen van de nationale regelgevende instanties ten aanzien van het opleggen van verplichtingen om het door de marktanalyse vastgestelde gebrek aan reële concurrentie te verhelpen, de aan gebruiksrechten verbonden heterogene voorwaarden, de verschillende selectieprocedures voor Gemeenschapswijde diensten, de verschillende nummers in de Gemeenschap voor Gemeenschapswijde diensten en de problemen van nationale regelgevende instanties bij het beslechten van grensoverschrijdende geschillen leiden tot inefficiënte oplossingen en creëren obstakels voor de interne markt.
- (10) De mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad van 1 juni 2007 inzake de evaluatie van het Europees Agentschap voor netwerk- en informatiebeveiliging (ENISA)²⁶ bevat een beoordeling van een extern deskundigenverslag²⁷ over de activiteiten van het agentschap sinds de oprichting ervan en de aanbevelingen van de raad van bestuur van ENISA, en gaf de aanzet tot een openbare raadpleging. De belangrijkste resultaten van het deskundigenverslag bevestigden de juistheid van het beleid achter de oprichting van ENISA en zijn oorspronkelijke doelstellingen, en met name zijn bijdrage aan de verwezenlijking van een echte interne markt voor elektronische communicatie.
- (11) Tegelijkertijd werd een aantal problemen vastgesteld, met name logistieke problemen en problemen met betrekking tot de organisatiestructuur en de samenstelling en de omvang van het personeel. De belangrijkste taken van ENISA zouden zich moeten ontwikkelen tot een centraal onderdeel van de Autoriteit, die er op basis van een duidelijkere definiëring van de doelstellingen en taken voor moet zorgen dat deze doelstellingen en taken doeltreffender, gericht, kosteneffectiever en in overeenstemming met de beginselen van betere regelgeving kunnen worden uitgevoerd door één autoriteit met bevoegdheden voor zaken die ressorteren onder het

²⁴ COM(2006) 68 definitief en COM(2007) 155 definitief.

²⁵ COM(2006) 334 definitief.

²⁶ COM(2007) 285 definitief.

²⁷ "Evaluation of the European Network and Information Security Agency", Final Report by the Experts Panel, IDC EMEA, 8.1.2007.

regelgevingskader van de EU voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten.

- (12) Daarom moet een nieuw communautair orgaan worden opgericht, de Europese Autoriteit voor de elektronische-communicatiemarkt (hierna “de Autoriteit” genoemd). De Autoriteit zou een reële bijdrage leveren aan de voltooiing van de interne markt door de Commissie en de nationale regelgevende instanties bij te staan. Zij zou als referentiepunt fungeren en vertrouwen scheppen door haar onafhankelijkheid, de kwaliteit van haar advies en informatie, de transparantie van haar procedures en werkmethoden, en de toewijding bij de uitvoering van haar taken.
- (13) De Autoriteit zou via het bundelen van vakkennis de capaciteit van de nationale regelgevende instanties moeten versterken – zonder hun bestaande taken over te nemen of lopende werkzaamheden over te doen – en de Commissie zo bijstaan bij de uitvoering van haar taken.
- (14) De Autoriteit moet de ERG vervangen en als het exclusieve forum fungeren voor de samenwerking tussen nationale regelgevende instanties bij de uitvoering van al hun taken in het kader van het regelgevingskader.
- (15) De Autoriteit moet worden opgericht binnen de bestaande institutionele structuur en het bestaande machtsevenwicht van de Gemeenschap. Zij moet voor technische kwesties onafhankelijk kunnen fungeren en over juridische, administratieve en financiële autonomie beschikken. Daarom is het noodzakelijk en aangewezen dat de Autoriteit een communautair orgaan met rechtspersoonlijkheid is dat de uit hoofde van deze verordening toegewezen taken uitvoert.
- (16) De Autoriteit moet voortbouwen op nationale en communautaire inspanningen en daarom haar taken in nauwe samenwerking met de nationale regelgevende instanties en de Commissie uitvoeren en open staan voor contacten met het bedrijfsleven, consumentengroepen en andere betrokken partijen.
- (17) Deze verordening en de Autoriteit die bij deze verordening wordt opgericht, moeten een integrerend deel vormen van het communautaire regelgevingskader voor elektronische communicatie. De Autoriteit moet met name een belangrijke rol spelen in het kader van de mechanismen voor de consolidering van de interne markt voor elektronische communicatie en voor de uitvoering van marktanalyses in bepaalde omstandigheden.
- (18) De Autoriteit moet de Commissie en de nationale regelgevende instanties bijgevolg advies verlenen in overeenstemming met het communautaire regelgevingskader voor elektronische communicatie en zo helpen bij de daadwerkelijke toepassing ervan.
- (19) De Autoriteit moet de Commissie bijstaan bij elke uitbreiding van de communautaire verplichtingen op het gebied van nummerportabiliteit. Een dergelijke uitbreiding kan met name betrekking hebben op het bereik van de te porteren informatie of de soorten netwerken (d.w.z. vast of mobiel) waartussen nummers en informatie moeten worden geporteerd. Bij veranderingen van deze verplichting moet rekening worden gehouden met de prijzen voor de gebruikers, de omschakelingskosten voor de ondernemingen en de ervaringen in de lidstaten.

- (20) De Autoriteit moet de Commissie bijstaan door de maatregelen die de lidstaten nemen om de burgers te informeren over het bestaan en het gebruik van het gemeenschappelijk Europees alarmnummer "112", jaarlijks te evalueren. De jaarlijkse evaluatie van de Autoriteit moet best practices en resterende problemen opsporen en het niveau van bescherming en veiligheid van in de Europese Unie reizende burgers helpen verbeteren.
- (21) In het kader van de doelstellingen van Beschikking 676/2002/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een regelgevingskader voor het radiospectrumbeleid in de Europese Gemeenschap (radiospectrumbeschikking)²⁸ kan de Commissie het onafhankelijk deskundig advies van de Autoriteit inwinnen over het gebruik van de radiofrequenties in de Gemeenschap. Het advies kan specifiek technisch onderzoek impliceren, evenals economische en sociale effectbeoordelingen en analyses met betrekking tot beleidsmaatregelen inzake frequenties. Het kan ook kwesties omvatten met betrekking tot de uitvoering van artikel 4 van Beschikking 676/2002/EG, waarbij de Autoriteit gevraagd kan worden de Commissie te adviseren over de resultaten die bereikt zijn in het kader van opdrachten van de Commissie aan de Europese Conferentie van de Administraties van Posten en van Telecommunicatie (CEPT).
- (22) Technologische en marktontwikkelingen hebben het potentieel voor de verlening van elektronische-communicatiediensten over de geografische grenzen van individuele lidstaten heen vergroot. Het gevaar bestaat echter dat verschillende wettelijke en regelgevingsvoorwaarden voor het verlenen van deze diensten uit hoofde van de nationale wetgevingen het verlenen van dergelijke grensoverschrijdende diensten in toenemende mate zal belemmeren. De Autoriteit moet daarom een sleutelrol spelen bij het vaststellen van geharmoniseerde voorwaarden voor de machtiging van deze diensten – zowel algemene machtigingen als gebruiksrechten voor radiofrequenties of voor nummers – en bij het adviseren van de Commissie over de bijzonderheden van de maatregelen die krachtens Richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn) moeten worden genomen om tot dergelijke geharmoniseerde voorwaarden te komen.
- (23) De Autoriteit moet met name de behoefte aan een gemeenschappelijke communautaire selectieprocedure voor gebruiksrechten waarvoor geharmoniseerde voorwaarden gelden beoordelen, de Commissie adviseren over de voorwaarden en criteria van een dergelijke selectieprocedure en de aanvragen van ondernemingen voor dergelijke gebruiksrechten in ontvangst nemen en beoordelen. De Autoriteit moet de Commissie ook adviseren over de eventuele intrekking van dergelijke gebruiksrechten.
- (24) De Autoriteit moet fungeren als een Europees centrum van expertise over netwerk- en informatiebeveiliging, dat richtsnoeren en advies verstrekt aan het Europees Parlement, de Commissie en door de lidstaten aangestelde bevoegde instanties. De veiligheid en de veerkracht van communicatienetwerken en informatiesystemen blijven een cruciale zorg voor de samenleving en een belangrijk onderdeel van het regelgevingskader van de EU voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten. Het vlotte functioneren van de interne markt dreigt te worden ondermijnd door een heterogene toepassing van de bepalingen inzake veiligheid van de kaderrichtlijn en de bijzondere richtlijnen. Het advies van de Autoriteit, die op verzoek

²⁸ PB L 108 van 24.4.2002, blz. 1.

van de Commissie en de lidstaten technisch raadgevingen biedt, moet de consistente toepassing van deze richtlijnen op nationaal niveau vergemakkelijken.

- (25) Er kunnen administratieve vergoedingen worden aangerekend aan leveranciers van elektronische communicatie voor het beheer van het machtigingssysteem en voor het verlenen van gebruiksrechten. Behalve administratieve vergoedingen kunnen gebruikskosten worden geheven voor het gebruik van frequenties en nummers. Om de administratieve lasten voor ondernemingen te verlagen moet de Autoriteit bij een gemeenschappelijke selectieprocedure de administratieve en gebruiksvergoedingen innen en onder de lidstaten herverdelen.
- (26) Bij grensoverschrijdende geschillen tussen ondernemingen over rechten of plichten in het kader van het regelgevingskader voor elektronische communicatie moet de Autoriteit de achtergrond van het geschil kunnen onderzoeken en de betrokken nationale regelgevende instanties adviseren over de meest geschikte maatregelen om het geschil in overeenstemming met het regelgevingskader op te lossen.
- (27) De Autoriteit moet bijdragen aan de ontwikkeling van best practices op het gebied van de regelgeving en aan een consistente toepassing van de regelgeving in de sector elektronische communicatie door de uitwisseling van informatie tussen nationale autoriteiten te bevorderen en geschikte en gemakkelijk toegankelijke informatie ter beschikking van het publiek te stellen. De Autoriteit moet economische en technische kwesties aan de orde kunnen stellen en toegang hebben tot de meest recente informatie om de economische en technische uitdagingen van de zich voortdurend ontwikkelende informatiemaatschappij te kunnen aangaan, bijvoorbeeld op gebieden als netwerk- en informatiebeveiliging en apparatuur voor radiofrequentie-identificatie.
- (28) Om haar taken uit hoofde van deze verordening te kunnen uitvoeren en een beter inzicht te krijgen in de uitdagingen op het gebied van elektronische communicatie – met inbegrip van bestaande en nieuwe gevaren op het gebied van netwerk- en informatiebeveiliging – moet de Autoriteit bestaande en nieuwe ontwikkelingen kunnen analyseren. Daartoe mag de Autoriteit informatie verzamelen – met name over inbreuken op de veiligheid en de integriteit die belangrijke gevolgen hadden voor de netwerken of de door de nationale regelgevende instanties verleende diensten overeenkomstig artikel 13a, lid 3, van Richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn) – en vragenlijsten verspreiden.
- (29) Als centraal punt voor de uitwisseling van informatie over de regelgeving inzake elektronische-communicatiediensten in de Gemeenschap en ten behoeve van meer transparantie en minder administratieve lasten voor verleners en gebruikers van deze diensten moet de Autoriteit een register bijhouden en toegankelijk maken met informatie over het frequentiegebruik in de Gemeenschap op basis van geharmoniseerde en door elke lidstaat op gezette tijden verstrekte informatie. Om de transparantie van de kleinhandelsprijzen voor het voeren en ontvangen van gereguleerde roaminggesprekken in de Gemeenschap te verbeteren en roamende klanten te helpen bij beslissingen over het gebruik van hun mobiele telefoons in het buitenland moet de Autoriteit ervoor zorgen dat alle belanghebbende partijen over actuele informatie over de toepassing van Verordening (EG) nr. 717/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2007 betreffende roaming op openbare

mobiele telefoonnetwerken binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 2002/21/EG²⁹ beschikken en moet zij de monitoringresultaten jaarlijks publiceren.

- (30) De Autoriteit moet ook de voor de uitvoering van haar taken noodzakelijke studies kunnen bestellen en ervoor zorgen dat de door haar met de Commissie en de lidstaten gelegde links dubbel werk voorkomen.
- (31) De Commissie moet de Autoriteit kunnen verzoeken specifieke extra taken uit te voeren die onder haar algemene opdracht vallen en die geacht kunnen worden bij te dragen aan de verwezenlijking van de doelstellingen van het communautaire regelgevingskader voor elektronische communicatie.
- (32) De structuur van de Autoriteit moet op haar taken berekend zijn. Ervaringen met soortgelijke communautaire autoriteiten kunnen een leidraad bieden maar de structuur moet aangepast zijn aan de specifieke behoeften van het communautaire systeem voor regelgeving inzake elektronische communicatie. Vooral de specifieke rol van de nationale regelgevende instanties en hun onafhankelijkheid moeten ten volle aan de orde worden gesteld.
- (33) De Autoriteit moet over de nodige bevoegdheden beschikken om de regelgevingstaken doeltreffend en vooral onafhankelijk uit te voeren. De raad van regelgevers moet daarom onafhankelijk van marktbelangen functioneren en geen instructies vragen of ontvangen van regeringen of andere particuliere of overheidsinstanties.
- (34) Voor een vlot functioneren van de Autoriteit is het noodzakelijk dat de directeur wordt benoemd op grond van verdiensten, bewezen administratieve en managementvaardigheden en kennis en ervaring op het gebied van elektronische-communicatienetwerken, -diensten en -markten. Hij/zij moet zijn/haar taken volledig onafhankelijk en flexibel uitvoeren in het kader van de interne organisatie van de Autoriteit. De directeur moet ervoor zorgen dat de Autoriteit haar taken doeltreffend en onafhankelijk uitvoert.
- (35) Om ervoor te zorgen dat de taken van de Autoriteit doeltreffend worden uitgevoerd moet de directeur over de nodige bevoegdheden beschikken om – na akkoord van de raad van regelgevers – alle adviezen vast te stellen en ervoor te zorgen dat de Autoriteit functioneert in overeenstemming met de algemene daartoe vastgestelde beginselen.
- (36) Alle partijen voor wie de beslissingen van de Autoriteit gevolgen hebben, moeten een beroep kunnen doen op de nodige rechtsmiddelen. Er moet voor een gepaste beroepsprocedure worden gezorgd zodat beroep kan worden aangetekend tegen beslissingen van de Autoriteit bij een gespecialiseerde kamer van beroep, waarvan de beslissingen kunnen worden aangevochten bij het Hof van Justitie.
- (37) De Autoriteit moet niet alleen onafhankelijk en transparant functioneren, maar ook open staan voor contacten met het bedrijfsleven, de consumenten en andere belanghebbende partijen. De Autoriteit moet de samenwerking tussen de verschillende actoren op het gebied van netwerk- en informatiebeveiliging versterken, onder meer door geregeld overleg met het bedrijfsleven, onderzoekscentra en andere

²⁹ PB L 171 van 29.6.2007, blz. 32.

belanghebbende partijen te plegen en een netwerk van contactpersonen op te zetten ten behoeve van communautaire organen, door de lidstaten aangestelde overheidsinstanties, particuliere instanties en consumentenorganisaties.

- (38) De procedures van de Autoriteit moeten daarom waarborgen dat de Autoriteit toegang heeft tot deskundige knowhow en ervaring op het gebied van elektronische communicatie, en met name op technisch complexe en snel veranderende gebieden als netwerk- en informatiebeveiliging.
- (39) Om te waarborgen dat de Autoriteit bij het uitvoeren van haar taken op het gebied van netwerk- en informatiebeveiliging over de nodige knowhow en ervaring kan beschikken moet een hoofd netwerkbeveiliging worden aangesteld. Er moet een permanente groep van belanghebbenden worden opgericht om het hoofd netwerkbeveiliging te adviseren, de uitwisseling van ervaringen en best practices te bevorderen en regelmatig besprekingen met de particuliere sector, de consumentenorganisaties en andere belanghebbende partijen te voeren.
- (40) Om de volledige autonomie en onafhankelijkheid van de Autoriteit te waarborgen moet de Autoriteit over een autonome begroting kunnen beschikken. De begrotingsprocedure van de Gemeenschap blijft van toepassing op eventuele subsidies ten laste van de algemene begroting van de Europese Unie. Bovendien moet de Rekenkamer de rekeningen onderzoeken overeenkomstig artikel 91 van Verordening (EG, Euratom) nr. 2343/2002 van de Commissie van 23 december 2002 houdende de financiële kaderregeling van de organen, bedoeld in artikel 185 van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen³⁰.
- (41) Waar mogelijk moet de Autoriteit belanghebbende partijen raadplegen en de mogelijkheid geven om ontwerpmaatregelen binnen een redelijke termijn te commentariëren.
- (42) De Commissie moet financiële straffen kunnen opleggen aan ondernemingen die informatie waarover de Autoriteit moet kunnen beschikken om haar taken efficiënt uit te voeren, niet verstrekken. Ook de lidstaten moeten voor een geschikt kader zorgen om doeltreffende, evenredige en ontradende straffen op te kunnen leggen aan ondernemingen die verplichtingen uit hoofde van deze verordening niet naleven.
- (43) Binnen haar werkterrein, bij het verwezenlijken van haar doelstellingen en bij het uitvoeren van haar taken moet de Autoriteit vooral de voor de communautaire instellingen geldende bepalingen inzake de behandeling van gevoelige documenten naleven. Zo nodig moet voor een coherente en veilige uitwisseling van informatie in het kader van deze verordening worden gezorgd.
- (44) De Autoriteit moet het Gemeenschapsrecht toepassen met betrekking tot de toegang van het publiek tot documenten overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie³¹ en met betrekking tot de bescherming van natuurlijke personen in verband met de

³⁰ PB L 357 van 31.12.2002, blz. 72.

³¹ PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43.

verwerking van persoonsgegevens overeenkomstig Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens³².

- (45) Derde landen moeten bij de werkzaamheden van de Autoriteit kunnen worden betrokken overeenkomstig door de Gemeenschap te sluiten overeenkomsten.
- (46) Er moet voor een vlotte overgang worden gezorgd voor de lopende activiteiten van ENISA die tot het werkkterrein van de Autoriteit behoren.
- (47) De voor de toepassing van deze verordening vereiste maatregelen moeten worden goedgekeurd overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden³³.
- (48) De Commissie moet vooral de bevoegdheid krijgen om de informatie in de bijlage bij deze verordening aan te passen aan technische of marktontwikkelingen. Aangezien het gaat om maatregelen van algemene strekking tot wijziging van niet-essentiële onderdelen van deze verordening, moeten ze worden vastgesteld volgens de regelgevingsprocedure met toetsing van artikel 5bis van Besluit 1999/468/EG.
- (49) Aangezien de doelstellingen van de voorgestelde actie – het beter functioneren van de interne markt voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten en de ontwikkeling van Gemeenschapswijde elektronische communicatie – niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt in het licht van de Europese draagwijdte van deze verordening, en daarom beter op communautair niveau kunnen worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap maatregelen nemen overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel van artikel 5 van het Verdrag. Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel van hetzelfde artikel gaat deze verordening niet verder dan wat nodig is om die doelstellingen te verwezenlijken,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ONDERWERP, WERKINGSSFEER, DEFINITIES EN TAKEN

Artikel 1

Onderwerp en werkingssfeer

1. Er wordt een Europese Autoriteit voor de elektronische-communicatiemarkt opgericht met de in deze verordening vastgestelde verantwoordelijkheden.

³² PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1.

³³ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23. Besluit gewijzigd bij Besluit 2006/512/EG (PB L 200 van 22.7.2006, blz. 11).

2. De Autoriteit opereert binnen de werkingssfeer van de kaderrichtlijn en de bijzondere richtlijnen en doet een beroep op de knowhow van de nationale regelgevende instanties. Door de uitvoering van de in hoofdstuk II en III opgesomde taken draagt de Autoriteit bij aan het beter functioneren van de interne markt voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten, en met name de ontwikkeling van Gemeenschapswijde elektronische communicatie en een hoog en doeltreffend niveau van netwerk- en informatiebeveiliging.
3. De Autoriteit voert haar taken uit in samenwerking met de nationale regelgevende instanties en de Commissie in het kader van een Europees systeem voor de regelgeving van elektronische communicatie.
4. Bij al haar activiteiten – en met name bij het opstellen van adviezen – streeft de Autoriteit dezelfde doelstellingen na als de krachtens artikel 8 van Richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn) aan de nationale regelgevende instanties toegewezen doelstellingen.
5. De doelstellingen en taken van de Autoriteit doen geen afbreuk aan de bevoegdheden van de lidstaten inzake netwerk- en informatiebeveiliging die buiten de werkingssfeer van het EG-Verdrag vallen, met name die welke onder de titels V en VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie vallen. In ieder geval laten de doelstellingen en de taken van de Autoriteit activiteiten op het gebied van openbare veiligheid, defensie, activiteiten van de staat op het gebied van het strafrecht en de staatsveiligheid (inclusief de economische welvaart van de staat indien de vraagstukken verband houden met de staatsveiligheid) onverlet.

Artikel 2 *Definities*

Voor de toepassing van deze verordening zijn de definities van artikel 2 van Richtlijn 2002/21/EG, artikel 2 van Richtlijn 2002/19/EG, artikel 2 van Richtlijn 2002/20/EG, artikel 2 van Richtlijn 2002/22/EG, artikel 2 van Richtlijn 2002/58/EG en artikel 2 van Beschikking 676/2002/EG (de radiospectrumbeschikking) van toepassing.

Artikel 3 *Taken van de autoriteit*

De Autoriteit voert in het kader van deze verordening de volgende taken uit:

- (a) op verzoek van de Commissie of op eigen initiatief adviezen uitbrengen en de Commissie bijstaan door haar aanvullende technische steun te verlenen met betrekking tot alles wat met elektronische communicatie te maken heeft;
- (b) de Gemeenschap, de lidstaten en de nationale regelgevende instanties bijstaan in het kader van betrekkingen, besprekingen en uitwisselingen met derde partijen;
- (c) advies verlenen aan marktpelers en nationale regelgevende instanties over regelgeving;

- (d) informatie uitwisselen, verspreiden en verzamelen en studies uitvoeren over zaken die met haar activiteiten verband houden;
- (e) advies en bijstand verlenen aan de Commissie of door lidstaten aangestelde bevoegde instanties met betrekking tot kwesties inzake netwerk- en informatiebeveiliging die tot het werkterrein van de Autoriteit behoren;
- (f) beslissingen nemen in verband met het verlenen van gebruiksrechten voor nummers van de Europese telefoonnummerruimte (ETNS);
- (g) de Commissie bijstaan bij de selectie van ondernemingen waaraan gebruiksrechten voor radiofrequenties en nummers worden verleend;
- (h) gebruiksvergoedingen voor gebruiksrechten voor radiofrequenties en nummers innen en herverdelen;
- (i) aanbevelingen aan de nationale regelgevende instanties doen over grensoverschrijdende geschillen en e-toegankelijkheid.

HOOFDSTUK II

TAKEN VAN DE AUTORITEIT TER VERSTERKING VAN DE INTERNE MARKT

Artikel 4

Rol van de Autoriteit bij de toepassing van het regelgevingskader

1. Op verzoek van de Commissie brengt de Autoriteit adviezen uit over alle kwesties met betrekking tot elektronische communicatie.
2. De Autoriteit draagt met name bij aan de geharmoniseerde toepassing van de kaderrichtlijn en de bijzondere richtlijnen door de Commissie bij te staan bij de voorbereiding van aanbevelingen of besluiten die overeenkomstig artikel 19 van Richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn) door de Commissie moeten worden aangenomen.
3. De in lid 1 vermelde kwesties omvatten:
 - (a) ontwerpmaatregelen van nationale regelgevende instanties met betrekking tot het definiëren van markten, het aanwijzen van ondernemingen met aanzienlijke marktmacht en het voorschrijven van oplossingen overeenkomstig artikel 7 van Richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn);
 - (b) de beveiliging en integriteit van openbare elektronische-communicatienetwerken en -diensten, met inbegrip van kwesties in verband met inbreuken op de beveiliging en/of integriteit

- overeenkomstig artikel 13a van Richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn) en artikel 4 van Richtlijn 2002/58/EG (richtlijn betreffende privacy en elektronische communicatie);;
- (c) de vaststelling van transnationale markten overeenkomstig artikel 15 van Richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn);
 - (d) normalisatiekwesities overeenkomstig artikel 17 van Richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn);
 - (e) analyses van specifieke nationale markten overeenkomstig artikel 16 van Richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn);
 - (f) transparantie en informatie voor eindgebruikers overeenkomstig artikel 21 van Richtlijn 2002/22/EG (universeledienstrichtlijn);
 - (g) kwaliteit van de dienst overeenkomstig artikel 22 van Richtlijn 2002/22/EG (universeledienstrichtlijn);
 - (h) doeltreffende toepassing van het alarmnummer '112' overeenkomstig artikel 26 van Richtlijn 2002/22/EG (universeledienstrichtlijn);
 - (i) kwesties in verband met nummers overeenkomstig artikel 10 van Richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn) en toegang tot nummers en diensten in de Gemeenschap overeenkomstig artikel 28 van Richtlijn 2002/22/EG (universeledienstrichtlijn);
 - (j) nummerportabiliteit overeenkomstig artikel 30 van Richtlijn 2002/22/EG (universeledienstrichtlijn);
 - (k) een betere toegang van eindgebruikers met een handicap tot elektronische-communicatiediensten en -apparatuur overeenkomstig artikel 33 van Richtlijn 2002/22/EG (universeledienstrichtlijn);
 - (l) maatregelen van nationale regelgevende instanties overeenkomstig artikel 5 en artikel 8, lid 3), van Richtlijn 2002/19/EG (toegangsrichtlijn);
 - (m) transparantiemaatregelen voor de ontbundeling van het aansluitnet overeenkomstig artikel 9 van Richtlijn 2002/19/EG (toegangsrichtlijn);
 - (n) voorwaarden voor toegang tot digitale televisie- en radiodiensten overeenkomstig artikel 6 van Richtlijn 2002/19/EG (toegangsrichtlijn) en interoperabiliteit van digitale interactieve televisiediensten overeenkomstig artikel 18 van Richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn);
 - (o) maatregelen in verband met radiofrequenties overeenkomstig de artikelen 4 en 6 van Beschikking 676/2002/EG (radiospectrumbeschikking);

- (p) overeenkomstig de artikelen 6a en 6b van Richtlijn 2002/20/EG (machtigingsrichtlijn):
- (i) geharmoniseerde voorwaarden met betrekking tot gebruiksrechten voor radiofrequenties of nummers;
 - (ii) wijziging of intrekking van op gecoördineerde of geharmoniseerde basis verleende gebruiksrechten;
 - (iii) de selectie van ondernemingen waaraan gebruiksrechten voor frequenties of nummers kunnen worden verleend voor diensten met een grensoverschrijdend potentieel.
4. Bovendien voert de Autoriteit de specifieke taken van de artikelen 5 tot en met 23 uit.

Artikel 5

Raadpleging van de Autoriteit over de definitie en de analyse van nationale markten en over oplossingen

1. De Commissie stelt de Autoriteit ervan in kennis wanneer zij handelt overeenkomstig artikel 7, leden 4 en 8, van Richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn).
2. De Autoriteit brengt uiterlijk vier weken na de inkennisstelling bij de Commissie advies uit over de betreffende ontwerpmaatregel. Het advies omvat een gedetailleerde en objectieve analyse van de vraag of de ontwerpmaatregel een obstakel voor de interne markt vormt en met het Gemeenschapsrecht verenigbaar is – en met name met de doelstellingen van artikel 8 van Richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn). Zo nodig geeft de Autoriteit aan welke veranderingen aan de ontwerpmaatregel moeten worden aangebracht om deze doelstellingen zo doeltreffend mogelijk te verwezenlijken.
3. Op verzoek verstrekt de Autoriteit de Commissie alle beschikbare informatie om de taken van lid 2 uit te voeren.

Artikel 6

Beoordelingen van nationale markten door de Autoriteit

1. Als de Autoriteit krachtens artikel 16, lid 7, van Richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn) van de Commissie het verzoek krijgt een specifieke markt in een lidstaat te analyseren, brengt zij advies uit en verstrekt zij de Commissie de nodige informatie – met inbegrip van de resultaten van de openbare raadpleging en de marktanalyse. Als de Autoriteit vindt dat er op die markt onvoldoende concurrentie is, omvat haar advies – na een openbare raadpleging – een ontwerpmaatregel waarin de ondernemingen worden vermeld die volgens haar moeten worden aangewezen als ondernemingen met een aanzienlijke marktmacht op die markt, evenals de verplichtingen die moeten worden opgelegd.
2. Zo nodig raadpleegt de Autoriteit de relevante nationale concurrentie-autoriteiten alvorens advies bij de Commissie uit te brengen.

3. Op verzoek verstrekt de Autoriteit de Commissie alle beschikbare informatie om de taken van lid 1 uit te voeren.

Artikel 7

Definitie en analyse van transnationale markten

1. Op verzoek brengt de Autoriteit bij de Commissie advies uit over de gepaste definitie van transnationale markten.
2. Wanneer de Commissie overeenkomstig artikel 15, lid 4, van Richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn) een transnationale markt heeft vastgesteld, voert de Autoriteit de marktanalyse in samenwerking met de nationale regelgevende instanties uit overeenkomstig artikel 16, lid 5, van die richtlijn en brengt zij hierover advies bij de Commissie uit.
3. Wanneer de Autoriteit concludeert dat er op de betreffende transnationale markt onvoldoende concurrentie is, omvat haar advies aan de Commissie een ontwerpmaatregel waarin de ondernemingen worden vermeld die volgens haar moeten worden aangewezen als ondernemingen met een aanzienlijke marktmacht op die markt, evenals de verplichtingen die moeten worden opgelegd.
4. Alvorens krachtens de leden 1 of 3 advies uit te brengen, raadpleegt de Autoriteit de nationale regelgevende instanties en de nationale concurrentie-autoriteiten en organiseert zij een openbare raadpleging overeenkomstig artikel 42 van deze verordening.
5. Op verzoek verstrekt de Autoriteit de Commissie alle beschikbare informatie om de taken van lid 1 tot en met 4 uit te voeren.

Artikel 8

Harmonisering van nummering en nummerportabiliteit

1. De autoriteit kan beslissingen nemen in verband met het verlenen van gebruiksrechten voor nummers van de Europese telefoonnummerruimte (ETNS) overeenkomstig artikel 10 van Richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn). De Autoriteit is ook verantwoordelijk voor het beheer en de ontwikkeling van de Europese telefoonnummerruimte (ETNS) namens de lidstaten waaraan het kengetal 3883 is toegekend.
2. De Autoriteit voert taken uit in verband met het beheer van geharmoniseerde nummerreeksen overeenkomstig artikel 10, lid 4, van Richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn).
3. De Autoriteit werkt met de nationale regelgevende instanties samen rond kwesties in verband met fraude of het misbruik van nummervoorraden in de Gemeenschap, met name voor grensoverschrijdende diensten. De Autoriteit kan advies uitbrengen over maatregelen die op communautair of nationaal niveau worden genomen om fraude, misbruik en andere problemen voor de consument inzake nummering aan te pakken.

4. Op verzoek van de Commissie brengt de Autoriteit advies bij de Commissie uit over de reikwijdte van en de technische parameters voor verplichtingen inzake het porteren van nummers of abonnee-identificatiemiddelen en aanverwante informatie tussen netwerken en over de vraag of het gepast is dergelijke verplichtingen op communautair niveau uit te breiden.

Artikel 9

Toepassing van het Europees alarmnummer 112

1. De Autoriteit onderwerpt de maatregelen van de lidstaten om de burgers over het bestaan en het gebruik van het Europees alarmnummer 112 in te lichten jaarlijks aan een evaluatie op basis van de informatie die zij ontvangt krachtens artikel 26, lid 4, van Richtlijn 2002/22/EG (universeledienstrichtlijn). De resultaten van de evaluatie worden opgenomen in het in artikel 21, lid 2, vermelde jaarverslag.
2. Op verzoek van de Commissie brengt de Autoriteit advies bij de Commissie uit over de technische kwesties in verband met de toepassing van het Europees alarmnummer 112 overeenkomstig artikel 26 van Richtlijn 2002/22/EG (universeledienstrichtlijn).
3. Alvorens krachtens lid 2 advies uit te brengen, raadpleegt de Autoriteit de bevoegde nationale instanties en organiseert zij een openbare raadpleging overeenkomstig artikel 42.

Artikel 10

Advies over radiofrequenties voor elektronische communicatie

1. De Autoriteit verleent op verzoek advies aan de Commissie en voert studies en evaluaties uit – vooral over technische en economische aspecten – met betrekking tot het gebruik van radiofrequenties voor elektronische communicatie in de Gemeenschap.
2. De in lid 1 vermelde activiteiten kunnen verband houden met de uitvoering van Beschikking 676/2002/EG (radiospectrumbeschikking) en laten de taakverdeling uit hoofde van artikel 4 van die beschikking onverlet.
3. De Autoriteit verleent op verzoek advies aan de Commissie over de ontwikkeling van de in artikel 6, lid 3, van Beschikking 676/2002/EG (radiospectrumbeschikking) vermelde gemeenschappelijke beleidsdoelstellingen, op voorwaarde dat deze doelstellingen onder de elektronische-communicatiesector vallen.
4. De Autoriteit publiceert een jaarverslag over toekomstige frequentie-ontwikkelingen in de elektronische-communicatiesector en beleidsmaatregelen waarin op potentiële behoeften en uitdagingen wordt gewezen.

Artikel 11

Harmonisering van voorwaarden en procedures in verband met algemene machtigingen en gebruiksrechten

1. Op verzoek van de Commissie brengt de Autoriteit bij de Commissie advies uit over de reikwijdte en de inhoud van de uitvoeringsmaatregelen waarin artikel 6a van Richtlijn 2002/20/EG (machtigingsrichtlijn) voorziet. Dit kan met name inhouden dat de Autoriteit de voordelen voor de interne markt voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten van de door de Commissie krachtens artikel 6a van Richtlijn 2002/20/EG (machtigingsrichtlijn) genomen [uitvoerings]maatregelen beoordeelt en vaststelt welke diensten met een Gemeenschapswijd potentieel van deze maatregelen zouden profiteren.
2. Wanneer het door de Autoriteit krachtens lid 1 uitgebrachte advies verband houdt met de toepassing van een gemeenschappelijke selectieprocedure voor gebruiksrechten die binnen de werkingssfeer van artikel 6b van Richtlijn 2002/20/EG (machtigingsrichtlijn) vallen, omvat dat advies met name:
 - (a) een beschrijving van de elektronische-communicatiediensten die – als ze grensoverschrijdend in de Gemeenschap worden aangeboden – zouden profiteren van het gebruik van frequenties en nummers waarvoor de rechten worden verleend op basis van één enkele procedure en één enkele reeks voorwaarden;
 - (b) een beschrijving van de nummers en de nummerreeksen die voor dergelijke diensten zouden kunnen worden gebruikt;
 - (c) een beoordeling van de reële of potentiële vraag naar dergelijke diensten in de Gemeenschap;
 - (d) een beschrijving van alle als zinvol geachte beperkingen van het aantal in het kader van de gemeenschappelijke selectieprocedure te verlenen gebruiksrechten en de procedures voor de selectie van ondernemingen waaraan deze rechten moeten worden verleend, waarbij zo nodig rekening wordt gehouden met de beginselen van artikel 7 van Richtlijn 2002/20/EG (machtigingsrichtlijn).
3. Op verzoek van de Commissie verduidelijkt of vervolledigt de Autoriteit het krachtens lid 1 uitgebrachte advies binnen de in dat verzoek vermelde termijn.

Artikel 12

Voorstel voor de selectie van ondernemingen

1. De Autoriteit zal overeenkomstig artikel 6b van Richtlijn 2002/20/EG (machtigingsrichtlijn):
 - (a) aanvragen van ondernemingen voor gebruiksrechten voor radiofrequenties en nummers ontvangen en verwerken en de aan de ondernemingen overeenkomstig een gemeenschappelijke selectieprocedure opgelegde administratieve kosten en vergoedingen innen;

- (b) de gemeenschappelijke selectieprocedure uitvoeren en voorstellen aan welke onderneming(en) overeenkomstig die bepalingen gebruiksrechten kunnen worden verleend;
- (c) een verslag bij de Commissie indienen waarin zij de ontvangen aanvragen gedetailleerd beschrijft, de aanvragen beoordeelt, voorstelt aan welke onderneming(en) bij voorkeur gebruiksrechten worden verleend, en deze selectie rechtvaardigt op basis van de in de betreffende uitvoeringsmaatregel vermelde selectiecriteria.

Artikel 13

Intrekking van in het kader van gemeenschappelijke procedures verleende gebruiksrechten voor radiofrequenties en nummers

Op verzoek van de Commissie brengt de Autoriteit bij de Commissie advies uit over de intrekking van gebruiksrechten die zijn verleend in het kader van de gemeenschappelijke procedures waarin artikel 6b van Richtlijn 2002/20/EG (machtigingsrichtlijn) voorziet.

Dit advies onderzoekt of er zich ernstige en herhaalde inbreuken hebben voorgedaan op de aan de gebruiksrechten verbonden voorwaarden.

Artikel 14

Netwerk- en informatiebeveiliging

Naast de in artikel 4, lid 3, onder b), en artikel 19, leden 4 en 5, vermelde taken draagt de Autoriteit bij aan de ontwikkeling van een cultuur van netwerk- en informatiebeveiliging, met name door:

- (a) de samenwerking tussen de Commissie en de lidstaten te bevorderen bij de ontwikkeling van gemeenschappelijke methodes om problemen op het gebied van netwerk- en informatiebeveiliging te voorkomen, aan te pakken en te verhelpen;
- (b) de Commissie advies te verlenen over onderzoek op het gebied van netwerk- en informatiebeveiliging en over het efficiënte gebruik van risicopreventietechnologie, en activiteiten op het gebied van risicobeoordeling, interoperabele oplossingen voor risicobeheer en studies over oplossingen voor preventiebeheer binnen particuliere en overheidsorganisaties te bevorderen;
- (c) bij te dragen aan de inspanningen van de Gemeenschap om samen te werken met derde landen en zo nodig internationale organisaties ter bevordering van een gemeenschappelijke wereldwijde aanpak van problemen op het gebied van netwerk- en informatiebeveiliging.

Artikel 15
Eigen initiatief

De Autoriteit kan op eigen initiatief advies bij de Commissie uitbrengen over de in artikel 4, lid 2, artikel 7, lid 1, artikel 8, lid 3, artikel 10, lid 1, en de artikelen 12, 14, 21 en 22 vermelde zaken.

HOOFDSTUK III

EXTRA TAKEN VAN DE AUTORITEIT

Artikel 16

Innen van administratieve vergoedingen voor door de Autoriteit verleende diensten

1. De Commissie stelt de administratieve vergoedingen vast die ondernemingen moeten betalen voor diensten die door de Autoriteit overeenkomstig de procedure van artikel 54, lid 2, en op basis van een advies van de Autoriteit worden verleend. De Autoriteit int deze administratieve vergoedingen.
2. De administratieve vergoedingen die individuele ondernemingen moeten betalen, worden op objectieve, transparante en evenredige wijze vastgesteld, waarbij extra administratieve kosten en kosten tot een minimum worden herleid.
3. De in lid 1 vermelde administratieve vergoedingen kunnen de volgende kosten omvatten:
 - (a) de administratieve kosten van de Autoriteit bij het beheer van de selectieprocedure overeenkomstig artikel 12;
 - (b) de kosten voor het verwerken van beroepsprocedures overeenkomstig artikel 33;
 - (c) de administratieve kosten van de Autoriteit bij het beheer van de Europese telefoonnummerruimte overeenkomstig artikel 8.

Alle vergoedingen worden uitgedrukt en betaald in euro.

4. Het bedrag van de administratieve vergoedingen wordt zo vastgesteld dat de inkomsten uit deze vergoedingen in principe volstaan om de kosten van de verleende diensten volledig te dekken.
5. De Autoriteit publiceert jaarlijks een overzicht van haar administratieve kosten en vergoedingen. Als er een verschil bestaat tussen het totaalbedrag van de vergoedingen en de totale administratieve kosten, brengt de Autoriteit advies bij de Commissie uit over een aanpassing van de vergoedingen.

Artikel 17

Het innen en herverdelen van gebruiksvergoedingen voor gebruiksrechten voor

radiofrequenties en nummers en van administratieve vergoedingen in het kader van een gemeenschappelijke selectieprocedure

1. Wanneer ondernemingen gebruiksvergoedingen voor in het kader van een gemeenschappelijke selectieprocedure verleende gebruiksrechten voor radiofrequenties of nummers moeten betalen overeenkomstig artikel 6b van Richtlijn 2002/20/EG (machtigingsrichtlijn), is de Autoriteit verantwoordelijk voor het innen en herverdelen van deze gebruiksvergoedingen.

Nadat de Autoriteit de gebruiksvergoedingen heeft ontvangen, worden ze onder de betreffende lidstaten en de Autoriteit herverdeeld binnen de termijn en volgens de verhouding die door de Commissie krachtens artikel 6b van Richtlijn 2002/20/EG (machtigingsrichtlijn) zijn vastgesteld.

Als Commissie de termijn en de verhouding niet heeft vastgesteld, worden de gebruiksvergoedingen herverdeeld op basis van de bevolking van elke lidstaat die gebruiksrechten heeft moeten verlenen tijdens het laatste volledige jaar voorafgaand aan het begin van de selectieprocedure.

2. De Autoriteit is verantwoordelijk voor het innen en herverdelen van de administratieve vergoedingen die de geselecteerde ondernemingen na een gemeenschappelijke selectieprocedure voor gebruiksrechten voor frequenties of nummers moeten betalen om de administratieve kosten van de nationale regelgevende instanties voor het toezicht op de naleving van de gemeenschappelijke voorwaarden te dekken.

Nadat de Autoriteit de in eerste alinea vermelde administratieve vergoedingen heeft ontvangen, worden ze onder de betreffende nationale regelgevende instanties herverdeeld overeenkomstig de door de nationale regelgevende instanties verstrekte waarden.

Artikel 18

Grensoverschrijdende geschillen

1. Als de Autoriteit krachtens artikel 21 van Richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn) een verzoek van een nationale regelgevende instantie ontvangt om een aanbeveling ter beslechting van een geschil, licht zij alle partijen bij het geschil en alle betrokken nationale regelgevende instanties in.
2. De Autoriteit onderzoekt de oorzaken van het geschil en verzoekt de partijen en de betrokken nationale regelgevende instanties om informatie.
3. Behalve in uitzonderlijke omstandigheden doet de Autoriteit uiterlijk drie maanden na ontvangst van het verzoek een aanbeveling. De aanbeveling beschrijft welke maatregelen de betrokken nationale regelgevende instanties volgens de Autoriteit overeenkomstig de kaderrichtlijn en/of de bijzondere richtlijnen moeten nemen.
4. De Autoriteit kan weigeren een aanbeveling te doen als zij vindt dat andere mechanismen beter geschikt zijn om het geschil tijdig overeenkomstig artikel 8 van Richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn) te beslechten. Zij brengt in dat geval de partijen en de betrokken nationale regelgevende instanties onverwijld op de hoogte.

Als het geschil na vier maanden niet is beslecht of als de partijen geen beroep op een ander mechanisme hebben gedaan, handelt de Autoriteit overeenkomstig de leden 2 en 3 op verzoek van een nationale regelgevende instantie.

Artikel 19

Uitwisselen, verspreiden en verzamelen van informatie

1. Rekening houdend met het elektronische-communicatiebeleid van de Gemeenschap bevordert de Autoriteit de uitwisseling van informatie zowel tussen de lidstaten als tussen de lidstaten, nationale regelgevende instanties en de Commissie over de stand van zaken en de ontwikkeling van regelgevende activiteiten in verband met elektronische-communicatienetwerken en -diensten, met inbegrip van netwerk- en informatiebeveiliging.
2. De Autoriteit stimuleert de uitwisseling van informatie en bevordert regelgevende best practices en technische ontwikkelingen in de Gemeenschap en elders, met name door:
 - (a) informatie te verzamelen, te verwerken en te publiceren over de technische kenmerken, de kwaliteit en de prijs van elektronische-communicatiediensten en over elektronische-communicatiemarkten in de Gemeenschap;
 - (b) studies te bestellen of uit te voeren over elektronische-communicatienetwerken en -diensten en de regulering en bescherming ervan;
 - (c) opleidingen te organiseren en te bevorderen over alles wat met elektronische communicatie te maken heeft.
3. De Autoriteit stelt deze informatie in een gemakkelijk toegankelijke vorm ter beschikking van het publiek.
4. De Autoriteit verzamelt informatie – met name overeenkomstig artikel 13a van Richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn) – om bestaande en nieuwe risico's te analyseren. Zij analyseert met name op Europees niveau die risico's die gevolgen kunnen hebben voor de veerkracht en de beschikbaarheid van elektronische-communicatienetwerken en voor de betrouwbaarheid, integriteit en vertrouwelijkheid van de via deze netwerken toegankelijke en verspreide informatie, en stelt de analyseresultaten ter beschikking van de lidstaten en de Commissie.
5. De Autoriteit draagt bij aan voorlichtingsactiviteiten en de beschikbaarheid van tijdige, objectieve en uitvoerige informatie – onder meer over netwerk- en informatiebeveiliging – voor alle gebruikers door onder meer uitwisselingen van best practices – onder meer inzake het waarschuwen van gebruikers – te bevorderen en synergieën tussen particuliere en overheidsinitiatieven na te streven.

Artikel 20

Beheer van het register met informatie over frequenties en van de mobiele-roamingdatabase

1. Een register in de vorm van een gemeenschappelijk toegangspunt voor het verlenen van informatie over het spectrumgebruik in elke lidstaat wordt ter beschikking van het publiek gesteld om de geharmoniseerde beschikbaarheid van informatie over het gebruik van radiofrequenties in de Gemeenschap te waarborgen. De lidstaten verstrekken de informatie over het gebruik van radiofrequenties op gezette tijden en op verzoek van de Autoriteit. De Autoriteit is verantwoordelijk voor het beheer en de publicatie van het register. Het register bevat de in de bijlage bij deze verordening gedetailleerd beschreven informatie, evenals andere informatie die de Autoriteit geschikt acht. De Commissie kan uitvoeringsmaatregelen nemen om de bijlage aan technische of marktontwikkelingen aan te passen. Maatregelen om niet-essentiële onderdelen van deze verordening te wijzigen, worden genomen overeenkomstig de procedure van artikel 54, lid 3.
2. De Autoriteit is verantwoordelijk voor het beheer en de publicatie van een database over de prijs van stem- en datadiensten voor mobiele klanten die binnen de Gemeenschap roamen, zo nodig met inbegrip van de specifieke kosten van in- en uitgaande roaminggesprekken in de meest perifere regio's van de Gemeenschap. Zij houdt toezicht op de prijsontwikkelingen en publiceert een jaarverslag.

Artikel 21

Toezicht op en rapportage over de elektronische-communicatiesector

1. De Autoriteit houdt toezicht op de ontwikkelingen op de elektronische-communicatiemarkt, en met name op de kleinhandelsprijzen van producten en diensten waarvan de consumenten zeer vaak gebruikmaken.
2. De Autoriteit publiceert een jaarverslag over de ontwikkelingen in de elektronische-communicatiesector – met inbegrip van consumentenkwesties – met een overzicht van de resterende obstakels voor de voltooiing van de interne markt voor elektronische communicatie. Het verslag bevat ook een overzicht en een analyse van de informatie over nationale beroepsprocedures waarin de lidstaten krachtens artikel 4, lid 3, van Richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn) voorzien, en van de mate waarin in de lidstaten wordt gebruikgemaakt van de in artikel 34 van Richtlijn 2002/22/EG (universeledienstrichtlijn) vermelde procedures voor buitengerechtelijke beslechting van geschillen.
3. De Autoriteit kan samen met de publicatie van het jaarverslag advies bij de Commissie uitbrengen over mogelijke maatregelen om de bij de evaluatie van de in lid 1 vermelde kwesties vastgestelde problemen te verhelpen.
4. De Autoriteit publiceert regelmatig een verslag over de in artikel 18 van Richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn) vermelde interoperabiliteit van digitale interactieve televisiediensten.

Artikel 22
Elektronische toegankelijkheid

1. De Autoriteit verleent op verzoek van de Commissie advies aan de Commissie en de lidstaten over methoden om de interoperabiliteit van, de toegang tot en het gebruik van elektronische-communicatiediensten en eindapparatuur te verbeteren en zij schenkt daarbij vooral aandacht aan grensoverschrijdende interoperabiliteit. Zij richt een groep op bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten, verenigingen van ondernemingen in de elektronische-communicatiesector, verenigingen van eindgebruikers en verenigingen van gehandicapte eindgebruikers. De groep onderzoekt ook de bijzondere behoeften van gehandicapte eindgebruikers en bejaarden.
2. De Autoriteit publiceert een jaarverslag over de maatregelen die zijn genomen om de toegang van gehandicapte eindgebruikers tot elektronische-communicatiediensten en -apparatuur te verbeteren, op basis van door de lidstaten verstrekte informatie en informatie die de Autoriteit krachtens artikel 33, lid 3, van Richtlijn 2002/22/EG (universeledienstrichtlijn) heeft ontvangen. Het verslag beschrijft mogelijke maatregelen op communautair of nationaal niveau om de toegankelijkheid te verbeteren. Zo nodig doet de Autoriteit aanbevelingen over maatregelen die op nationaal niveau kunnen worden genomen.

Artikel 23
Extra taken

De Autoriteit kan op verzoek van de Commissie specifieke extra taken uitvoeren.

HOOFDSTUK IV

ORGANISATIE VAN DE AUTORITEIT

Artikel 24
Organen van de Autoriteit

De Autoriteit bestaat uit:

- (a) een raad van bestuur
- (b) een raad van regelgevers
- (c) een directeur
- (d) een hoofd netwerkbeveiliging
- (e) een permanente groep van belanghebbenden
- (f) een raad van beroep.

Artikel 25
De raad van bestuur

1. De raad van bestuur bestaat uit twaalf leden. Zes leden worden benoemd door de Commissie en zes door de Raad. De leden van de raad van bestuur worden zo benoemd dat de hoogste deskundigheid en onafhankelijkheid en een brede relevante vakkennis worden gewaarborgd. De ambtstermijn bedraagt vijf jaar en kan eenmaal worden verlengd.
2. De raad van bestuur kiest uit zijn midden een voorzitter en een vicevoorzitter. De vicevoorzitter vervangt automatisch de voorzitter als deze zijn of haar taken niet kan uitoefenen. De ambtstermijn van de voorzitter en vicevoorzitter bedraagt tweeënhalf jaar en kan worden verlengd, maar loopt in elk geval af wanneer zij geen lid meer zijn van de raad van bestuur.
3. De voorzitter roept de raad van bestuur in vergadering bijeen. Tenzij de raad van bestuur anders beslist, neemt de directeur van de autoriteit deel aan de vergadering. De raad van bestuur komt ten minste tweemaal per jaar in gewone zitting bijeen. Hij komt ook bijeen op initiatief van zijn voorzitter, op verzoek van de Commissie of op verzoek van ten minste eenderde van zijn leden. Hij kan eenieder wiens advies van belang kan zijn, uitnodigen om als waarnemer aan zijn vergaderingen deel te nemen. De leden van de raad van bestuur kunnen zich op de door het reglement van orde bepaalde wijze laten bijstaan door adviseurs of deskundigen. De Autoriteit verzorgt het secretariaat van de raad van bestuur.
4. De besluiten van de raad van bestuur worden met een meerderheid van tweederde van de aanwezige leden genomen.
5. Elk lid heeft één stem. Het reglement van orde bepaalt de nadere bijzonderheden van de stemming, met name de voorwaarden waaronder een lid namens een ander lid kan handelen, alsmede de eventuele quorumvoorschriften.

Artikel 26
Taken van de raad van bestuur

1. Na de raad van regelgevers te hebben geraadpleegd, benoemt de raad van bestuur de directeur overeenkomstig artikel 29, lid 2.
2. Na de directeur te hebben geraadpleegd, benoemt de raad van bestuur het hoofd netwerkbeveiliging overeenkomstig artikel 31, lid 2.
3. De raad van bestuur benoemt de leden van de raad van regelgevers overeenkomstig artikel 27, lid 1.
4. The Administrative Board shall appoint the members of the Board of Appeal in accordance with Artikel 32(1).
5. De raad van bestuur stelt jaarlijks vóór 30 september na advies van de Commissie en na goedkeuring overeenkomstig artikel 28, lid 3, van de raad van regelgevers het werkprogramma van de Autoriteit voor het volgende jaar vast en zendt het toe aan

het Europees Parlement, de Raad en de Commissie. De vaststelling van het werkprogramma geschiedt onverminderd de jaarlijkse begrotingsprocedure.

6. De raad van bestuur oefent zijn begrotingsbevoegdheden uit volgens de artikelen 36 tot en met 38.
7. De raad van bestuur beslist, na akkoord van de Commissie, over de aanvaarding van alle legaten, schenkingen en subsidies die afkomstig zijn uit andere bronnen van de Gemeenschap.
8. De raad van bestuur treedt als tuchtraad op ten aanzien van de directeur en het hoofd netwerkbeveiliging.
9. De raad van bestuur bepaalt waar nodig het personeelsbeleid van de Autoriteit overeenkomstig artikel 49, lid 2.
10. De raad van bestuur stelt de bijzondere bepalingen vast inzake het recht van toegang tot de documenten van de Autoriteit overeenkomstig artikel 47.
11. De raad van bestuur stelt het jaarverslag over de activiteiten van de Autoriteit op en doet dit uiterlijk op 15 juni toekomen aan het Europees Parlement, de Raad, de Commissie, het Europees Economisch en Sociaal Comité en de Rekenkamer. Overeenkomstig artikel 28, lid 4, bevat dit verslag een door de raad van regelgevers goedgekeurd afzonderlijk hoofdstuk over de regelgevingswerkzaamheden van de Autoriteit tijdens het verslagjaar.
12. De raad van bestuur stelt zijn reglement van orde vast.
13. De raad van bestuur brengt advies bij de Commissie uit over de administratieve vergoedingen die de Autoriteit bij het uitvoeren van haar taken van ondernemingen kan eisen overeenkomstig artikel 16.

Artikel 27
De raad van regelgevers

1. De raad van regelgevers bestaat uit één lid per lidstaat, die aan het hoofd staat van de onafhankelijke nationale regelgevende instantie die verantwoordelijk is voor de dagelijkse toepassing van het regelgevingskader in de lidstaat, de directeur en één vertegenwoordiger van de Commissie zonder stemrecht. De nationale regelgevende instanties benoemen één plaatsvervanger per lidstaat.
2. De directeur is de voorzitter van de raad van regelgevers.
3. De raad van regelgevers kiest uit zijn midden een vicevoorzitter. De vicevoorzitter vervangt de voorzitter als deze zijn of haar taken niet kan uitoefenen. De ambtstermijn van de vicevoorzitter bedraagt tweeënhalf jaar en kan worden verlengd, maar loopt in elk geval af wanneer hij/zij geen lid meer is van de raad van regelgevers.

4. De raad van regelgevers beslist met een gewone meerderheid van stemmen. Met uitzondering van de directeur en de vertegenwoordiger van de Commissie heeft elk lid of diens plaatsvervanger één stem.
5. De raad van regelgevers stelt zijn reglement van orde vast.
6. Bij de uitoefening van de taken die hem bij deze verordening worden toebedeeld, is de raad van regelgevers onafhankelijk en verlangt of aanvaardt hij geen instructies van regeringen van lidstaten of van publieke of particuliere betrokken partijen.
7. De Autoriteit verzorgt het secretariaat van de raad van regelgevers.

Artikel 28

Taken van de raad van regelgevers

1. De raad van regelgevers brengt advies uit bij de directeur alvorens de in de artikelen 4 tot en met 23 vermelde adviezen, aanbevelingen en beslissingen die binnen zijn bevoegdheid vallen, worden vastgesteld. Voorts geeft de raad van regelgevers de directeur richtsnoeren bij de uitoefening van zijn of haar taken.
2. De raad van regelgevers brengt advies uit over de kandidaat die overeenkomstig artikel 26, lid 1, en artikel 29, lid 2, wordt voorgedragen als directeur. De raad neemt dit besluit met een meerderheid van drievierde van zijn leden. De directeur neemt niet deel aan de voorbereiding van of de stemming over deze adviezen.
3. De raad van regelgevers keurt overeenkomstig artikel 26, lid 5, en artikel 30, lid 4, en in overeenstemming met de overeenkomstig artikel 37 opgestelde ontwerp-begroting het werkprogramma van de Autoriteit voor het volgende jaar goed.
4. De raad van regelgevers keurt het in artikel 26, lid 11, en artikel 30, lid 9, vermelde afzonderlijke hoofdstuk over regelgevingswerkzaamheden in het jaarverslag goed.

Artikel 29

De directeur

1. De Autoriteit wordt geleid door de directeur, die onafhankelijk is bij de uitoefening van zijn/haar taken. Onverminderd de respectieve bevoegdheden van de Commissie, de raad van bestuur en de raad van regelgevers verlangt of aanvaardt de directeur geen instructies van regeringen of andere organen.
2. De directeur wordt – na overleg met de raad van regelgevers – op grond van verdiensten, bekwaamheden en ervaring op het gebied van elektronische-communicatienetwerken en -diensten door de raad van bestuur benoemd uit ten minste twee door de Commissie voorgedragen kandidaten. Vóór de benoeming kan de door de raad van bestuur gekozen kandidaat worden verzocht een verklaring voor de bevoegde commissie van het Europees Parlement af te leggen en vragen van de commissieleden te beantwoorden.
3. De ambtstermijn van de directeur bedraagt vijf jaar. In de loop van de negen maanden voordat deze periode afloopt, voert de Commissie een evaluatie uit. Daarbij kijkt de Commissie onder meer naar:

- (a) de prestaties van de directeur;
 - (b) de taken en verplichtingen van de Autoriteit tijdens de volgende jaren.
4. Na overleg met de raad van regelgevers kan de raad van bestuur op voorstel van de Commissie en rekening houdend met het evaluatieverslag de ambtstermijn van de directeur eenmaal met ten hoogste drie jaar verlengen, als dit op grond van de taken en verplichtingen van de Autoriteit kan worden verantwoord.

De raad van bestuur stelt het Europees Parlement in kennis van zijn voornemen om de ambtstermijn van de directeur te verlengen. In de maand die voorafgaat aan de verlenging van zijn of haar ambtstermijn kan de directeur worden gevraagd een verklaring voor de bevoegde commissie van het Europees Parlement af te leggen en vragen van de commissieleden te beantwoorden.

Indien de ambtstermijn niet wordt verlengd, blijft de directeur in functie totdat er een opvolger is aangewezen.

5. De directeur kan alleen uit zijn of haar ambt worden ontzet nadat de raad van bestuur na overleg met de raad van regelgevers daartoe heeft besloten. De raad van bestuur neemt dit besluit met een meerderheid van drievierde van zijn leden.
6. Het Europees Parlement of de Raad kunnen de directeur verzoeken verslag uit te brengen over de uitvoering van zijn of haar taken.

Artikel 30
Taken van de directeur

1. De directeur treedt op als vertegenwoordiger van de Autoriteit en is met de leiding ervan belast.
2. De directeur bereidt de werkzaamheden van de raad van bestuur voor en neemt, zonder stemrecht, deel aan de werkzaamheden van de raad van bestuur.
3. De directeur stelt na akkoord van de raad van regelgevers de in de artikelen 4 tot en met 23 vermelde adviezen, aanbevelingen en beslissingen vast.
4. De directeur stelt jaarlijks een ontwerp-werkprogramma van de Autoriteit voor het volgende jaar op en dient het voor 30 juni van dat jaar bij de raad van regelgevers en de Commissie in.

De directeur legt het werkprogramma vóór 1 september ter goedkeuring aan de raad van bestuur voor.

5. De directeur zorgt voor de uitvoering van het jaarlijks werkprogramma van de Autoriteit. Hij/zij volgt daarbij de aanwijzingen van de raad van regelgevers en van het hoofd netwerkbeveiliging en staat onder het toezicht van de raad van bestuur.
6. De directeur neemt de nodige maatregelen, met name de vaststelling van interne administratieve instructies en de publicatie van nota's, om ervoor te zorgen dat de Autoriteit overeenkomstig deze verordening functioneert.

7. De directeur maakt een raming van de ontvangsten en uitgaven van de Autoriteit krachtens artikel 37 en voert de begroting van de Autoriteit uit krachtens artikel 38.
8. De directeur stelt jaarlijks het ontwerp-jaarverslag over de activiteiten van de Autoriteit op met een hoofdstuk over de regelgevingswerkzaamheden van de Autoriteit en een hoofdstuk over financiële en administratieve aangelegenheden.
9. De directeur oefent jegens het personeel van de Autoriteit de in artikel 49, lid 3, vermelde bevoegdheden uit.

Artikel 31
Het hoofd netwerkbeveiliging

1. Het hoofd netwerkbeveiliging is verantwoordelijk voor de coördinatie van de taken van de Autoriteit op het gebied van netwerk- en informatiebeveiliging. Het hoofd netwerkbeveiliging ressorteert onder de directeur en brengt bij de directeur verslag uit. Hij/zij stelt jaarlijks het ontwerp-werkprogramma voor deze activiteiten op.
2. Het hoofd netwerkbeveiliging wordt op grond van verdiensten, bekwaamheden en ervaring op het gebied van netwerk- en informatiebeveiliging door de raad van bestuur voor een periode van vijf jaar benoemd uit ten minste twee door de Commissie voorgedragen kandidaten.
3. Het hoofd netwerkbeveiliging kan alleen uit zijn of haar ambt worden ontzet nadat de raad van bestuur na overleg met de directeur daartoe heeft besloten. De raad van bestuur neemt dit besluit met een meerderheid van drievierde van zijn leden.
4. Na overleg met de directeur kan de raad van bestuur op voorstel van de Commissie de ambtstermijn van het hoofd netwerkbeveiliging eenmaal met ten hoogste drie jaar verlengen, als dit op grond van de taken en verplichtingen van de Autoriteit kan worden verantwoord.

Artikel 32
De permanente groep van belanghebbenden

1. Het hoofd netwerkbeveiliging richt een permanente groep van belanghebbenden op bestaande uit deskundigen die de belanghebbenden – met name uit de sector van de informatie- en communicatietechnologie – vertegenwoordigen, consumentengroepen en academische deskundigen op het gebied van netwerk- en informatiebeveiliging. Hij stelt in overleg met de directeur de procedures vast, met name in verband met het aantal leden, de samenstelling van de groep, de benoeming van de leden en het functioneren van de groep.
2. Het hoofd netwerkbeveiliging fungeert als voorzitter van de groep. De ambtstermijn van de leden bedraagt tweeënhalf jaar. De leden van de groep mogen geen lid van de raad van bestuur of de raad van regelgevers zijn.
3. Vertegenwoordigers van de Commissie kunnen de vergaderingen van de groep bijwonen en aan de werkzaamheden van de groep deelnemen.

4. De groep kan het hoofd netwerkbeveiliging adviseren bij de uitvoering van zijn/haar taken in het kader van deze verordening, het formuleren van een voorstel voor de betreffende delen van het werkprogramma van de Autoriteit en het waarborgen van de communicatie met de belanghebbenden over alles wat met het werkprogramma te maken heeft.

Artikel 33
De raad van beroep

1. De raad van beroep bestaat uit zes leden en zes plaatsvervangers die gekozen worden uit het huidige of voormalige hogere personeel van de nationale regelgevende instanties, mededingingsautoriteiten of andere nationale of communautaire instellingen met relevante ervaring in de elektronische-communicatiesector. De raad van beroep wijst zelf zijn voorzitter aan.
2. Na een oproep tot het indienen van blijken van belangstelling benoemt de raad van bestuur de leden van de raad van beroep op voorstel van de Commissie en na overleg met de raad van regelgevers.
3. De ambtstermijn van de leden van de raad van beroep bedraagt vijf jaar. Deze termijn kan worden verlengd. De leden van de raad van beroep zijn onafhankelijk bij het nemen van hun besluiten. Zij zijn niet gebonden aan enige instructie. Zij mogen geen enkele andere taak verrichten in de Autoriteit zelf of in de raad van bestuur of de raad van regelgevers van de Autoriteit. Ook mag een lid van de raad van beroep niet uit zijn/haar ambt worden ontzet, tenzij hij/zij op ernstige wijze tekort is geschoten en de raad van bestuur na overleg met de raad van regelgevers daartoe besluit.
4. De leden van de raad van beroep mogen niet deelnemen aan de behandeling van een beroepsprocedure als zij daarbij een persoonlijk belang hebben, als zij eerder als vertegenwoordiger van een van de partijen bij de behandeling betrokken zijn geweest of als zij een rol hebben gespeeld bij het besluit waartegen het beroep is ingesteld.

Indien een lid van de raad van beroep om een van de in de eerste alinea genoemde redenen of om enige andere reden meent dat een medelid niet aan een beroepsprocedure zou mogen deelnemen, stelt hij/zij de raad van beroep daarvan in kennis. Een lid van de raad van beroep kan om een van de in de eerste alinea genoemde redenen of als aan zijn/haar onpartijdigheid wordt getwijfeld, door een partij in de beroepsprocedure worden gewraakt. Wraking kan niet zijn gegrond op de nationaliteit van leden en is niet ontvankelijk als de partij in de beroepsprocedure, terwijl zij op de hoogte was van een reden tot het maken van het bezwaar, reeds een procedurehandeling heeft verricht.

5. De raad van beroep beslist in de in lid 4 vermelde gevallen zonder deelname van het betrokken lid over de te nemen maatregelen. Voor het nemen van deze beslissing wordt het betrokken lid in de raad van beroep vervangen door zijn plaatsvervanger, tenzij deze in een vergelijkbare situatie verkeert. In dat geval wijst de voorzitter een van de andere beschikbare plaatsvervangers aan.

Artikel 34

Beroep

1. De raad van beroep beslist over beroepen die tegen besluiten of maatregelen van de Autoriteit op de gebieden van artikel 8, lid 1, zijn ingesteld.
2. De besluiten van de raad van beroep worden genomen met een gekwalificeerde meerderheid van minstens vier van de zes leden. De raad van beroep wordt wanneer nodig samengeroepen.
3. Een overeenkomstig lid 1 ingesteld beroep heeft geen schorsende werking. De raad van beroep kan echter, indien hij van oordeel is dat de omstandigheden dit vereisen, de toepassing van het bestreden besluit opschorten.
4. Het beroep wordt tezamen met de uiteenzetting van de gronden voor het beroep binnen twee maanden na de kennisgeving van het besluit of de maatregel aan de betrokken onderneming, dan wel bij gebreke daarvan, binnen twee maanden na de dag van publicatie van het besluit of de maatregel door de Autoriteit, schriftelijk bij de Autoriteit ingediend. De raad van beroep neemt binnen twee maanden na instelling van het beroep een besluit ter zake.
5. Indien het beroep ontvankelijk is, onderzoekt de raad van beroep of het gegrond is. Hij nodigt de partijen in de beroepsprocedure zo vaak als noodzakelijk is uit om binnen een bepaalde termijn opmerkingen te maken naar aanleiding van de kennisgevingen van de raad zelf of de mededelingen van de andere partijen in de beroepsprocedure. Het is partijen in de beroepsprocedure toegestaan een mondelinge uiteenzetting te geven.
6. De raad van beroep kan binnen de voorwaarden van dit artikel elke bevoegdheid uitoefenen die binnen de bevoegdheid van de Autoriteit valt, dan wel de zaak terugverwijzen naar het bevoegde orgaan van de Autoriteit. Dit orgaan is gebonden aan de beslissing van de raad van beroep.
7. De raad van beroep stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 35

Beroep bij het Gerecht van eerste aanleg en het Hof van Justitie

1. Overeenkomstig artikel 230 van het Verdrag kan bij het Gerecht van eerste aanleg of het Hof van Justitie beroep worden ingesteld tegen beslissingen van de raad van beroep of, bij ontbreken van recht op beroep bij de raad van beroep, tegen beslissingen van de Autoriteit.
2. Indien de Autoriteit nalaat een beslissing te nemen, kan overeenkomstig artikel 232 van het Verdrag bij het Gerecht van eerste aanleg of bij het Hof van Justitie beroep wegens nalaten worden ingesteld.
3. De Autoriteit moet de noodzakelijke maatregelen treffen ter uitvoering van het arrest van het Gerecht van eerste aanleg of het Hof van Justitie.

HOOFDSTUK V

FINANCIËLE VOORWAARDEN

Artikel 36

Begroting van de Autoriteit

1. De inkomsten van de Autoriteit bestaan uit:
 - (a) vergoedingen voor door de Autoriteit verleende diensten;
 - (b) een gedeelte van de gebruiksvergoedingen die aanvragers overeenkomstig artikel 17 betalen.
 - (c) een subsidie van de Gemeenschap, die in de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (afdeling Commissie) wordt opgenomen;
 - (d) legaten, schenkingen of subsidies zoals vermeld in artikel 26, lid 7;
 - (e) een vrijwillige bijdrage van de lidstaten of hun regelgevende instanties.
2. De uitgaven van de Autoriteit bestaan uit administratieve, infrastructurele, operationele en personeelskosten.
3. De ontvangsten en uitgaven zijn in evenwicht.
4. Van alle inkomsten en uitgaven van de Autoriteit wordt een prognose gemaakt voor elk boekjaar, dat samenvalt met het kalenderjaar. Alle inkomsten en uitgaven worden in de begroting van de Autoriteit opgenomen.

Artikel 37

Opstellen van de begroting

1. De directeur stelt jaarlijks uiterlijk 15 februari een voorontwerp van begroting op voor de operationele uitgaven en het werkprogramma voor het volgende boekjaar en zendt dit voorontwerp aan de raad van bestuur, tezamen met een voorlopige personeelsformatie. De raad van bestuur maakt jaarlijks op basis van het ontwerp van de directeur een raming van de ontvangsten en uitgaven van de Autoriteit voor het volgende boekjaar. De raad van bestuur dient deze raming, die tevens een ontwerp-personeelsformatie bevat, uiterlijk 31 maart bij de Commissie in. Vóór de definitieve vaststelling van de raming wordt het ontwerp van de directeur ingediend bij de raad van regelgevers, die daarover advies mag uitbrengen.
2. De Commissie dient de raming tezamen met het voorontwerp van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen in bij het Europees Parlement en de Raad (hierna "de begrotingsautoriteit").

3. Op basis van de ramingen voert de Commissie in het voorontwerp van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen de vooruitzichten op die zij noodzakelijk acht met betrekking tot de personeelsformatie, en het bedrag van de subsidie ten laste van de algemene begroting overeenkomstig artikel 272 van het Verdrag.
4. De begrotingsautoriteit stelt de personeelsformatie voor de Autoriteit vast.
5. De raad van bestuur stelt de begroting van de Autoriteit op. Deze wordt definitief na de definitieve vaststelling van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen. Indien nodig wordt de begroting dienovereenkomstig aangepast.
6. De raad van bestuur stelt de begrotingsautoriteit onverwijld in kennis van de projecten die hij voornemens is te realiseren en die aanzienlijke financiële gevolgen voor de financiering van zijn begroting kunnen hebben, met name vastgoedprojecten zoals de huur of aankoop van gebouwen. Hij brengt de Commissie daarvan op de hoogte. Als een van de takken van de begrotingsautoriteit advies wil uitbrengen, stelt deze de Autoriteit binnen twee weken na ontvangst van de informatie over het bouwproject in kennis van zijn voornemen om een dergelijk advies uit te brengen. Indien de Autoriteit geen antwoord ontvangt, kan het doorgaan met zijn plannen.

Artikel 38

Uitvoering van en toezicht op de begroting

1. De directeur treedt op als ordonnateur en voert de begroting van de Autoriteit uit.
2. Uiterlijk 1 maart na afloop van het boekjaar zendt de rekenplichtige van de Autoriteit de voorlopige rekeningen, vergezeld van het verslag over het financieel en begrotingsbeheer tijdens het boekjaar, toe aan de rekenplichtige van de Commissie en aan de Rekenkamer. De rekenplichtige van de Autoriteit zendt het verslag over het financieel en begrotingsbeheer uiterlijk 31 maart van het volgende jaar ook toe aan het Europees Parlement en de Raad. De rekenplichtige van de Commissie consolideert de voorlopige rekeningen van de instellingen en gedecentraliseerde organen overeenkomstig artikel 128 van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad.
3. Uiterlijk 31 maart na afloop van het boekjaar zendt de rekenplichtige van de Commissie de voorlopige rekeningen van de Autoriteit, vergezeld van het verslag over het financieel en begrotingsbeheer tijdens het boekjaar, toe aan de Rekenkamer. Het verslag over het financieel en begrotingsbeheer tijdens het boekjaar wordt ook toegezonden aan het Europees Parlement en de Raad.
4. Na ontvangst van de door de Rekenkamer geformuleerde opmerkingen over de voorlopige rekeningen van de Autoriteit overeenkomstig artikel 129 van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad stelt de directeur op eigen verantwoordelijkheid de definitieve rekeningen van de Autoriteit op en zendt hij/zij deze voor advies toe aan de raad van bestuur.
5. De raad van bestuur brengt advies uit over de definitieve rekeningen van de Autoriteit.

6. De directeur zendt deze definitieve rekeningen, vergezeld van het advies van de raad van bestuur, uiterlijk 1 juli na afloop van het boekjaar toe aan het Europees Parlement, de Raad, de Commissie en de Rekenkamer.
7. De definitieve rekeningen worden gepubliceerd.
8. Uiterlijk 15 oktober zendt de directeur de Rekenkamer een antwoord op haar opmerkingen toe. Hij/zij zendt een kopie van dit antwoord ook toe aan de raad van bestuur, het Europees Parlement en de Commissie.
9. Overeenkomstig artikel 146, lid 3, van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 verstrekt de directeur het Europees Parlement op verzoek alle inlichtingen die nodig zijn voor een goed verloop van de kwijtingsprocedure voor het betrokken boekjaar.
10. Het Europees Parlement verleent op aanbeveling van de Raad, die bij gekwalificeerde meerderheid van stemmen besluit, vóór 15 mei van het jaar N + 2, kwijting aan de directeur voor de uitvoering van de begroting van het boekjaar N.

Artikel 39
Financiële voorschriften

Na overleg met de Commissie stelt de raad van bestuur de financiële voorschriften op die van toepassing zijn op de Autoriteit. Deze voorschriften mogen afwijken van Verordening (EG, Euratom) nr. 2343/2002 indien de specifieke eisen van de werking van de Autoriteit dit noodzakelijk maken en de Commissie vooraf toestemming heeft verleend.

Artikel 40
Fraudebestrijdingsmaatregelen

1. Met het oog op de bestrijding van fraude, corruptie en andere onwettige handelingen is Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF)³⁴ zonder enige beperking van toepassing.
2. De Autoriteit treedt toe tot het Interinstitutioneel akkoord van 25 mei 1999 tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Commissie van de Europese Gemeenschappen betreffende de interne onderzoeken verricht door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF)³⁵ en treft onverwijld passende voorzieningen die op alle werknemers van het agentschap van toepassing zijn
3. De financieringsbesluiten, akkoorden en toepassingsinstrumenten die daaruit voortvloeien, bepalen uitdrukkelijk dat de Rekenkamer en OLAF zo nodig een controle ter plekke kunnen uitvoeren bij de begunstigden van de kredieten van de Autoriteit en bij de personeelsleden die bevoegd zijn voor de toekenning van deze kredieten.

³⁴ PB L 136 van 31.5.1999, blz. 1.

³⁵ PB L 136 van 31.5.1999, blz. 15.

HOOFDSTUK VI

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 41

Verlenen van informatie aan de Autoriteit

1. Ondernemingen die elektronische-communicatienetwerken en -diensten verlenen, verstrekken alle informatie – met inbegrip van financiële informatie – waarom de Autoriteit verzoekt om haar in deze verordening beschreven taken uit te voeren. De ondernemingen verstrekken deze informatie onmiddellijk op verzoek en binnen de termijn en met alle details die door de Autoriteit worden verlangd. De Autoriteit licht toe waarom het verzoek om informatie gerechtvaardigd is.
2. De nationale regelgevende instanties verstrekken de Autoriteit alle informatie die zij nodig heeft om haar taken in het kader van deze verordening uit te voeren. Als de verstrekte informatie verwijst naar eerder door ondernemingen op verzoek van de nationale regelgevende instantie verstrekte informatie, worden deze ondernemingen daarvan op de hoogte gebracht.

Artikel 42

Raadpleging

Behalve in gevallen die onder artikel 20 of artikel 21 ressorteren, raadpleegt de Autoriteit – wanneer zij voornemens is maatregelen te nemen overeenkomstig de bepalingen van deze verordening – zo nodig de belanghebbende partijen en zij geeft hen de kans om de ontwerpmaatregel binnen een redelijke termijn te commentariëren. De Autoriteit maakt de resultaten van de raadplegingsprocedure voor iedereen toegankelijk, behalve als het om vertrouwelijke informatie gaat.

Artikel 43

Toezicht, handhavingsmaatregelen en sancties

1. De Commissie kan ondernemingen financiële sancties opleggen als zij de in artikel 41 vermelde informatie niet verstrekken. De sancties zijn doeltreffend, evenredig en afschrikkend.
2. De nationale regelgevende instanties controleren samen met de Autoriteit of de ondernemingen aan de verplichtingen uit hoofde van deze verordening voldoen.
3. Als krachtens dit artikel sancties worden opgelegd, publiceert de Autoriteit de namen van de betrokken ondernemingen, de bedragen en de redenen voor het opleggen van de financiële sancties.
4. Het Hof van Justitie heeft volledige rechtsmacht in de zin van artikel 229 van het Verdrag wat betreft de beoordeling van definitieve beslissingen waarbij uit hoofde van dit artikel een sanctie is opgelegd.

Artikel 44
Belangenverklaring

Het personeel van de Autoriteit – met inbegrip van de directeur, het hoofd netwerkbeveiliging en de door de lidstaten tijdelijk gedetacheerde ambtenaren – leggen een verbintenisverklaring en een belangenverklaring af, waarin zij al hun directe en indirecte belangen vermelden die geacht zouden kunnen worden afbreuk te doen aan hun onafhankelijkheid. Deze verklaringen worden op schrift gesteld.

Artikel 45
Transparantie

1. De Autoriteit voert haar werkzaamheden met een hoge mate van transparantie uit.
2. De Autoriteit zorgt ervoor dat het publiek en alle belanghebbende partijen waar nodig over objectieve, betrouwbare en gemakkelijk toegankelijke informatie beschikken, met name over de resultaten van haar werkzaamheden. Zij maakt ook de belangenverklaringen van de directeur, de door de lidstaten tijdelijk gedetacheerde ambtenaren en de deskundigen bekend.
3. Op voorstel van de directeur kan de raad van regelgevers belanghebbende partijen toestaan sommige werkzaamheden van de Autoriteit als waarnemer bij te wonen.
4. De Autoriteit legt in haar huishoudelijk reglement de praktische regelingen voor de uitvoering van de in de leden 1 en 2 vermelde transparantie bepalingen vast.

Artikel 46
Geheimhouding

1. De Autoriteit maakt informatie die zij verwerkt of ontvangt met het verzoek om die informatie als vertrouwelijk te behandelen, niet aan derden bekend.
2. Leden van de raden van de Autoriteit, de directeur, externe deskundigen en personeelsleden van de Autoriteit – met inbegrip van door de lidstaten tijdelijk gedetacheerde ambtenaren – zijn onderworpen aan de geheimhoudingsplicht van artikel 287 van het Verdrag, zelfs na afloop van hun functie.
3. De Autoriteit legt in haar huishoudelijk reglement de praktische regelingen voor de uitvoering van de in de leden 1 en 2 vermelde geheimhoudingsregels vast.
4. Onverminderd artikel 47 neemt de Autoriteit de nodige maatregelen overeenkomstig Besluit 2001/844/EG, EGKS, Euratom³⁶ ter bescherming van vertrouwelijke informatie waartoe zij toegang heeft of die zij van de lidstaten of de nationale regelgevende instanties ontvangt. De lidstaten nemen gelijkwaardige maatregelen overeenkomstig de nationale wetgeving. Er wordt rekening gehouden met de ernst van de aan de wezenlijke belangen van de Gemeenschap of een of meer van haar

³⁶ PB L 317 van 3.12.2001, blz. 1.

lidstaten toegebrachte potentiële schade. De lidstaten en de Commissie nemen de veiligheidsclassificatie van de initiator van een document in acht.

Artikel 47
Toegang tot documenten

1. Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad is van toepassing op de documenten van de Autoriteit.
2. De raad van bestuur stelt de praktische maatregelen voor de toepassing van Verordening (EG) nr. 1049/2001 vast binnen zes maanden nadat de Autoriteit haar werkzaamheden is begonnen.
3. Tegen besluiten van de Autoriteit uit hoofde van artikel 8 van Verordening (EG) nr. 1049/2001 kan een klacht worden ingediend bij de Ombudsman of beroep worden ingesteld bij het Hof van Justitie onder de voorwaarden van respectievelijk artikel 195 en artikel 230 van het Verdrag.

Artikel 48
Rechtspositie

1. De Autoriteit is een orgaan van de Gemeenschap met rechtspersoonlijkheid.
2. In elke lidstaat geniet de Autoriteit de ruimste rechtsbevoegdheid die door de nationale wetgeving aan rechtspersonen wordt toegekend. Zij kan met name roerende en onroerende goederen verwerven of vervreemden en in rechte optreden.
3. De Autoriteit wordt vertegenwoordigd door haar directeur.
4. De Autoriteit is gevestigd in [...]. Totdat haar lokalen gereed zijn, bieden de lokalen van de Commissie onderdak aan de Autoriteit.

Artikel 49
Personeel

1. Het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen, de Regeling die van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen en de regels die de instellingen van de Europese Gemeenschap gezamenlijk hebben vastgesteld met het oog op de toepassing van dit statuut en deze regeling, zijn van toepassing op het personeel van de Autoriteit, met inbegrip van de directeur en het hoofd netwerkbeveiliging.
2. De raad van bestuur stelt in overleg met de Commissie de nodige uitvoeringsmaatregelen vast volgens de regelingen van artikel 110 van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen.
3. De Autoriteit oefent ten aanzien van haar personeel de bevoegdheden uit die krachtens het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen zijn verleend aan het tot aanstelling bevoegde gezag, alsook die welke krachtens de

Regeling die van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen zijn verleend aan het tot het aangaan van overeenkomsten bevoegde gezag.

4. De raad van bestuur kan bepalingen vaststellen waardoor uit de lidstaten gedetacheerde nationale deskundigen voor de Autoriteit kunnen werken.

Artikel 50

Voorrechten en immuniteiten

Het Protocol inzake voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen is van toepassing op de Autoriteit en haar personeel.

Artikel 51

Aansprakelijkheid van de Autoriteit

1. In geval van niet-contractuele aansprakelijkheid vergoedt de Autoriteit overeenkomstig de algemene beginselen die de wetgevingen van de lidstaten gemeen hebben, alle schade die door de Autoriteit zelf of door het personeel ervan bij de uitoefening van hun taken is veroorzaakt. Het Hof van Justitie heeft rechtsbevoegdheid in geschillen over de vergoeding van dergelijke schade.
2. De persoonlijke geldelijke en tuchtrechtelijke aansprakelijkheid van de personeelsleden van de Autoriteit ten aanzien van de Autoriteit wordt beheerst door de desbetreffende voor het personeel van de Autoriteit geldende voorschriften.

Artikel 52

Bescherming van persoonsgegevens

Bij de verwerking van persoonsgegevens is de Autoriteit onderworpen aan de bepalingen van Verordening (EG) nr. 45/2001.

Artikel 53

Deelname van derde landen

De Autoriteit staat open voor de deelname van Europese landen die met de Gemeenschap overeenkomsten hebben gesloten en daarbij Gemeenschapsrecht op het gebied van deze verordening hebben goedgekeurd en toepassen. Overeenkomstig de betreffende bepalingen van deze overeenkomsten worden afspraken gemaakt met gedetailleerde voorschriften voor de deelname van deze landen aan de werkzaamheden van de Autoriteit, en met name voor de aard en de omvang van deze deelname. Deze afspraken omvatten met name bepalingen inzake financiële bijdragen en personeel. De afspraken kunnen voorzien in een vertegenwoordiging zonder stemrecht in de raad van regelgevers.

Artikel 54
Comité voor communicatie

1. Bij de uitvoering van deze verordening wordt de Commissie bijgestaan door het Comité voor communicatie, dat is opgericht bij artikel 22 van Richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn).
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen gelden de artikelen 3 en 7 van Besluit 1999/468/EG, gelet op de bepalingen van artikel 8 van dat besluit.
3. Wanneer naar dit lid wordt verwezen gelden artikel 5bis, leden 1 tot en met 4, en artikel 7 van Besluit 1999/468/EG, gelet op de bepalingen van artikel 8 van dat besluit.

Artikel 55
Evaluatie

De Commissie publiceert uiterlijk vijf jaar na het begin van de werkzaamheden en daarna elke vijf jaar een algemeen verslag over de werkzaamheden van de Autoriteit en de procedures van deze verordening. De resultaten van de Autoriteit en haar werkmethoden worden geëvalueerd in het licht van haar in deze verordening en in de jaarlijkse werkprogramma's vastgestelde doelstelling, opdracht en taken. Bij de evaluatie wordt rekening gehouden met de standpunten van de betrokken partijen op zowel communautair als nationaal niveau. Het verslag en eventuele begeleidende voorstellen worden bij het Europees Parlement en de Raad ingediend.

Artikel 56
Overgangsbepalingen

1. De Autoriteit wordt op 14 maart 2011 verantwoordelijk voor alle vóór deze datum door het Europees Agentschap voor netwerk- en informatiebeveiliging ondernomen activiteiten die binnen de werkingssfeer van deze verordening vallen.
2. Het eigendomsbelang in roerend goed dat zich op de in lid 1 vermelde datum in het bezit van het Europees Agentschap voor netwerk- en informatiebeveiliging bevindt, wordt met ingang van die datum aan de Autoriteit overgedragen.

Artikel 57
Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 31 december 2009.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement
De voorzitter
[...]

Voor de Raad
De voorzitter
[...]

BIJLAGE

INFORMATIE OVER GEBRUIKSRECHTEN DIE IN HET REGISTER MOET WORDEN OPGENOMEN

(zie artikel 20)

De informatie over gebruiksrechten mag worden beperkt tot frequentiebanden die worden gebruikt voor het verlenen van elektronische-communicatiediensten en die overeenkomstig artikel 9, lid 3, van Richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn) verhandelbaar zijn of overeenkomstig Richtlijn 2002/20/EG (machtigingsrichtlijn) op grond van op mededinging gebaseerde of vergelijkende selectieprocedures zijn verleend.

Voor deze frequentiebanden verstrekken de lidstaten de volgende informatie overeenkomstig Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens³⁷ en de communautaire en nationale voorschriften betreffende het zakengeheim:

1. de identiteit van de houder van het radiofrequentierecht;
2. de vervaldatum van het recht of de verwachte duur ervan;
3. het geografische bereik van het recht, waarbij tenminste wordt vermeld of het recht plaatselijk (d.w.z. één station), regionaal of nationaal geldt;
4. informatie over de vraag of het recht al dan niet verhandelbaar is.

³⁷ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

FINANCIEEL MEMORANDUM

1. BENAMING VAN HET VOORSTEL

VOORSTEL VOOR EEN VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD TOT OPRICHTING VAN DE EUROPESE AUTORITEIT VOOR DE ELEKTRONISCHE-COMMUNICATIEMARKT

2. ABM/ABB-KADER

Beleidsterrein: Informatiemaatschappij

Activiteit: Beleid inzake elektronische communicatie

3. BEGROTINGSONDERDELEN

3.1. Begrotingsonderdelen (beleidsuitgaven en bijbehorende uitgaven voor technische en administratieve bijstand (vroegere BA-onderdelen)), inclusief omschrijving:

Voor administratieve en beleidsuitgaven zullen nieuwe begrotingsonderdelen worden voorgesteld:

09.02.04.01 EECMA Administratieve uitgaven

09.02.04.01 EECMA Beleidsuitgaven

3.2. Duur van de actie en van de financiële gevolgen:

2010 - 2015

3.3. Begrotingskenmerken:

Begrotingsonderdeel	Soort uitgave		Nieuw	Bijdrage EVA	Bijdragen kandidaat-lidstaten	Rubriek financiële vooruit-zichten
09.02.04.01	Niet-verplicht	Gespl. kred.	JA	NEE	NEE	nr. 1a
09.02.04.02	Niet-verplicht	Gespl. kred.	JA	NEE	NEE	nr. 1a

4. OVERZICHT VAN DE MIDDELEN

4.1. Financiële middelen

4.1.1. Overzicht van de vastleggingskredieten (VK) en betalingskredieten (BK)

in miljoen euro (tot op 3 decimalen)

Soort uitgave	Punt nr.		2010	2011	2012	2013	Totaal
---------------	----------	--	------	------	------	------	--------

Beleidsuitgaven³⁸

Vastleggingskredieten (VK)	8.1.	a	4,570	8,221	10,590	10,590	33,971
Betalingskredieten (BK)		b	4,750	8,221	10,590	10,590	33,971

Administratieve uitgaven

Personeelsuitgaven en aanverwante uitgaven (NGK)	8.2.4.	d	3,509	10,827	12,410	12,410	39,156
Andere administratieve uitgaven	8.2.5.	e	2,085	4,050	4,500	4,500	15,135
Totaal			5,594	14,877	16,910	16,910	54,291

Totale indicatieve kosten van de maatregel

TOTAAL VK inclusief personeelsuitgaven		a+ c+ d+ e	10,164	23,098	27,500	27,500	88,262
TOTAAL BK inclusief personeelsuitgaven		b+ c+ d+ e	10,164	23,098	27,500	27,500	88,262

4.1.2. Verenigbaarheid met de financiële programmering

- Het voorstel is verenigbaar met de bestaande financiële programmering.
- Het voorstel vergt herprogrammering van de betrokken rubriek van de financiële vooruitzichten.
- Het voorstel vergt wellicht toepassing van de bepalingen van het Interinstitutioneel Akkoord³⁹ (flexibiliteitsinstrument of herziening van de financiële vooruitzichten).

³⁸ Uitgaven die niet onder hoofdstuk xx 01 van de betrokken titel xx vallen.

³⁹ Zie de punten 19 en 24 van het Interinstitutioneel Akkoord.

4.1.3. Financiële gevolgen voor de ontvangsten

- Het voorstel heeft geen financiële gevolgen voor de ontvangsten
- Het voorstel heeft de volgende financiële gevolgen voor de ontvangsten:

in miljoen euro (tot op een decimaal)

Begrotingsonderdeel	Ontvangsten	Vóór de actie 2009	Situatie na de actie			
			2010	2011	2012	2013
	a) <i>Ontvangsten in absolute bedragen</i>		-	-	-	-
	b) <i>Vershil in ontvangsten</i>	Δ	-	-	-	-

4.2. Personele middelen in voltijdequivalenten (VTE; ambtenaren, tijdelijk en extern personeel) – zie punt 8.2.1.

Jaarlijkse behoeften	2010	2011	2012	2013
Totale personele middelen in VTE	38	113	135	135

5. KENMERKEN EN DOELSTELLINGEN

5.1. Behoeftte waarin op korte of lange termijn moet worden voorzien

Door haar optreden binnen het toepassingsgebied van de kaderrichtlijn en de bijzondere richtlijnen zal de Autoriteit een bijdrage leveren tot het beter functioneren van de interne markt voor elektronische communicatienetwerken en –diensten en met name tot de ontwikkeling van intracommunautaire elektronische communicatie en een hoog en efficiënt niveau van netwerk- en informatiebeveiliging. De Autoriteit zal fungeren als expertisecentrum voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten op EU-niveau en daarbij voortbouwen op de ervaring van de nationale regelgevende instanties. Zij zal de taken van het Europees Agentschap voor netwerk- en informatiebeveiliging (ENISA) overnemen.

5.2. Meerwaarde van het communautaire optreden, samenhang van het voorstel met andere financiële instrumenten en mogelijke synergie

Door de consistente toepassing van het regelgevingskader voor elektronische communicatie zal de concurrentie worden vergroot en het concurrentievermogen worden versterkt.

De ontwikkeling van transnationale diensten kan worden afgeremd doordat aan verschillende nationale voorwaarden moet worden voldaan. Communautaire procedures zullen deze hinderpalen en ook de administratieve lasten voor het bedrijfsleven verminderen.

Door integratie van de taken die momenteel aan ENISA zijn toegewezen, in een grotere entiteit zullen synergieën tot stand komen met betrekking tot administratieve en horizontale taken en zullen er meer middelen beschikbaar zijn voor operationele taken op het gebied van netwerk- en informatiebeveiliging.

5.3. Doelstellingen, verwachte resultaten en bijbehorende indicatoren van het voorstel in de context van het ABM

Een passende indicator voor activiteiten in verband met de definitie en analyse van nationale en transnationale markten is het aantal adviezen dat daarover bij de Commissie wordt ingediend.

Wat de vaststelling van de voorwaarden en procedures voor het gebruik van frequenties of nummers betreft, zal het aantal dergelijke procedures en daaropvolgende selectieprocedures een indicatie geven van de mate waarin het verwachte resultaat van een vereenvoudiging voor transnationale diensten is bereikt.

Voor de andere taken van de Autoriteit (grensoverschrijdende geschillen, register met informatie over frequenties, uitwisseling van informatie) zal de doeltreffendheid van de maatregelen direct zichtbaar worden via het gebruik en de prestaties van deze diensten.

5.4. Wijze van uitvoering (indicatief)

Gecentraliseerd beheer

rechtstreeks door de Commissie

gedelegeerd aan:

uitvoerende agentschappen

door de Gemeenschappen opgerichte organen als bedoeld in artikel 185 van het Financieel Reglement

nationale publiekrechtelijke organen of organen met een openbardienstverleningstaak

Gedeeld of gedecentraliseerd beheer

met lidstaten

met derde landen

Gezamenlijk beheer met internationale organisaties (geef aan welke)

6. TOEZICHT EN EVALUATIE

6.1. Toezicht

Het werk van de Autoriteit zal jaarlijks worden gemonitord en geëvalueerd in het jaarlijks algemeen verslag (voor het vorige jaar) en het werkprogramma (voor het volgende jaar). Beide documenten worden door de raad van bestuur van de Autoriteit goedgekeurd en aan het Europees Parlement, de Raad, de Commissie, de Rekenkamer en de lidstaten toegezonden.

6.2. Evaluatie

6.2.1. Evaluatie vooraf

De bij dit voorstel gevoegde effectbeoordeling van de Commissie betreft de evaluatie vooraf van de behoeften/problemen, de doelstellingen, de beleidsopties (inclusief de daaraan verbonden risico's) en de economische en sociale gevolgen en monitoringregelingen in verband met de Europese Autoriteit voor elektronische communicatie. Voorts bevat bijlage III van de effectbeoordeling een kosten-batenanalyse voor de Autoriteit⁴⁰.

Uit de kosten-batenanalyse blijkt dat volgens een conservatief scenario de Autoriteit op de beleidsterreinen waarop zij actief zou zijn, economische voordelen zou kunnen opleveren die naar schatting 10 tot 30 keer hoger liggen dan haar begrotingskosten (zij worden namelijk op circa 250 tot 800 miljoen euro geraamd). De baten zouden tot 550 à 1 400 miljoen euro kunnen oplopen als de optimistischer scenario's voor de groei van pan-Europese markten worden verwezenlijkt.

Een belangrijke reden van die voordelen is de vermindering van het regelgevingsrisico dankzij de bijdrage van de Autoriteit. Zelfs een marginale vermindering van het regelgevingsrisico (met ongeveer 10%) in heel Europa zal de kapitaalkosten van het bedrijfsleven doen dalen. Bovendien zal door de inzet van de Autoriteit de toewijzing van frequenties voor pan-Europese diensten worden versneld; als de uitvoering van dit soort belangrijke projecten ook maar met één jaar kan worden vervroegd, kunnen de economische voordelen oplopen tot honderden miljoenen euro's.

Ook andere belangrijke kwalitatieve overwegingen pleiten voor de oprichting van de Autoriteit, maar zij kunnen in een kosten-batenanalyse niet naar behoren worden gekwantificeerd of in geld uitgedrukt. Op lange termijn zal het aanscherpen van de concurrentie tussen verschillende nieuwe technologische platforms waarschijnlijk een van de grootste economische voordelen zijn in verband met de Autoriteit.

De Autoriteit zou ook een substantiële bijdrage kunnen leveren tot vermindering van de regelgevingsrisico's van O&O-projecten, waardoor de tendens tot investering in O&O wellicht zal stijgen om zo de kloof tussen het huidige en het uit sociaal oogpunt gewenste investeringsniveau op marktefficiënte wijze te helpen dichten.

⁴⁰ SEC(2007)III.

De meeste van de bovengenoemde voordelen kunnen niet worden behaald met de huidige – of versterkte – coördinatie tussen de lidstaten (die in de effectbeoordeling als alternatieve optie werd geanalyseerd) op basis van de losse coördinatiestructuur van de Europese Groep van regelgevende instanties (ERG). Peer-review door ERG zonder enig vetorecht kan niet worden beschouwd als een even geloofwaardig mechanisme om het risico van regelgevingsfouten in heel Europa te reduceren of de op de markt heersende onzekerheid over het zelf invullen van regelgeving te verminderen.

Vandaar dat zelfs bij conservatieve scenario's in verband met de potentiële kosten en baten de oprichting van de Autoriteit uit het oogpunt van de EU-begroting kosteneffectief en volledig gerechtvaardigd is.

6.2.2. *Naar aanleiding van een tussentijdse evaluatie of evaluatie achteraf genomen maatregelen (ervaring die bij soortgelijke activiteiten in het verleden is opgedaan)*

De Commissie heeft een tussentijdse evaluatie van ENISA verricht en heeft het verslag van deze externe evaluatie en een mededeling⁴¹ gepubliceerd, samen met haar eigen beoordeling van de resultaten en de door het bestuur van ENISA geformuleerde aanbevelingen.

In de evaluatie werd aanbevolen het tot 2009 lopende mandaat van ENISA te verlengen. Wat de organisatie betreft, werd met name aanbevolen het aantal operationele personeelsleden te verhogen om een kritische massa te kunnen bereiken.

Deze aanbeveling kan worden opgevolgd door de taken van ENISA in een grotere entiteit te integreren. De gecombineerde entiteit zal schaalvoordelen genieten voor administratieve taken, zodat het relatieve aandeel van de middelen voor deze taken aanzienlijk lager ligt dan bij de huidige organisatiestructuur van ENISA.

Extra synergieën kunnen worden gecreëerd door horizontale operationele taken, zoals in verband met verzameling en verspreiding van informatie, samenwerking en netwerkvorming, te combineren in een enkele organisatorische functie ten behoeve van de hele Autoriteit.

6.2.3. *Vorm en frequentie van toekomstige evaluaties*

Overeenkomstig de oprichtingsverordening moet de Autoriteit elk jaar een algemeen verslag over haar activiteiten van het afgelopen jaar opstellen, dat aan de lidstaten, het Europees Parlement, de Raad en de Commissie wordt toegezonden. Het verslag moet een overzicht geven van alle specifieke acties die de Autoriteit heeft ondernomen en gegevens verstrekken voor de beoordeling van de acties die in verband met de voorgestelde herziening van de verordening zijn ondernomen.

Binnen vijf jaar na de aanvang van de werkzaamheden van de Autoriteit moet een onafhankelijke externe beoordeling van de uitvoering van de voorgestelde verordening worden verricht. Na deze eerste evaluatie van de startfase worden de activiteiten van de Autoriteit ten minste om de vijf jaar geëvalueerd.

⁴¹ Mededeling inzake de evaluatie van het Europees Agentschap voor netwerk- en informatiebeveiliging (ENISA), COM(2007) 285 van 1 juni 2007.

7. FRAUDEBESTRIJDINGSMAATREGELEN

Om fraude, corruptie en andere onwettige activiteiten te bestrijden is Verordening (EG) nr. 1073/1999 onverkort van toepassing op de Autoriteit, die tevens het Interinstitutioneel Akkoord van 25 mei 1999 betreffende interne onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) zal ondertekenen en onverwijld de desbetreffende voorschriften zal vaststellen voor zijn personeel.

8. MIDDELEN

Verwacht wordt dat de Autoriteit haar aantal vaste personeelsleden tot 134 VTE zal uitbreiden zodra zij volledig operationeel is. Dit houdt in dat zij in 2011 de taken en middelen van ENISA zal overnemen. De jaarlijkse begroting wordt in het eerste jaar op 10 miljoen euro geraamd en zal vanaf het derde jaar stijgen tot 28 miljoen euro.

8.1. Financiële kosten van de doelstellingen van het voorstel

Vastleggingskredieten, in miljoen euro (tot op 3 decimalen)

	2010	2011	2012	2013	TOTAAL
OPERATIONELE DOELSTELLING NR. 1: Versterking van de interne markt					
Definitie, analyse, beoordeling, nummerportabiliteit, Europese nummering, grensoverschrijdende netwerk- en informatiebeveiliging	2,200	3,025	3,575	3,575	12,375
Subtotaal doelstelling 1	2,200	3,025	3,575	3,575	12,375
OPERATIONELE DOELSTELLING NR. 2: Harmonisatie van de gebruiksrechten					
Voorwaarden en procedures i.v.m. gebruiksrechten, selectie van ondernemingen, administratieve procedures	1,100	1,650	2,475	2,475	7,700
Subtotaal doelstelling 2	1,100	1,650	2,475	2,475	7,700
OPERATIONELE DOELSTELLING NR. 3: Verspreiding van best practices en informatie					
Actie 1: Publieke informatiesystemen: informatie over frequenties, roamingdatabase enz.	0,280	0,420	0,525	0,525	1,750
Actie 2: Informatie-uitwisseling, verslagen enz.	0,990	1,210	1,595	1,595	5,390
Subtotaal doelstelling 3	1,270	1,630	2,120	2,120	7,140
OPERATIONELE DOELSTELLING NR. 4: Technisch advies over netwerk- en informatiebeveiliging					
Technische analyse en advies	0	1,916	2,420	2,420	6,756
Subtotaal doelstelling 4	0	1,916	2,420	2,420	6,756
TOTALE KOSTEN	4,570	8,221	10,590	10,590	33,971

De operationele uitgaven zullen worden gedekt door een communautaire subsidie voor de begroting van de Autoriteit.

8.2. Administratieve uitgaven van de Autoriteit

De administratieve uitgaven zullen worden gedekt door de begroting van de Autoriteit, die op haar beurt zal worden gefinancierd met een communautaire subsidie.

8.2.1. Aantal en soort personeelsleden

De tabel geeft aan welk personeel aan de Autoriteit zal worden toegewezen. Voorts is voor de dienst Interne audit van de Commissie een extra AD-post vereist.

Soort post		Huidig of extra personeel dat zal worden ingezet voor het beheer van de actie (aantal posten/VTE)			
		2010	2011	2012	2013
Ambtenaren of tijdelijk personeel	AD	12	43	45	45
	AST	7	23	24	24
Extern personeel		18	46	65	65
TOTAAL		37	112	134	134

8.2.2. Omschrijving van de taken die uit de actie voortvloeien

De toewijzing van personeel voor de taken van de Autoriteit, wanneer zij volledig operationeel is, wordt aangegeven in onderstaande tabel. (De tabel bevat niet de extra AD-post die aan de dienst Interne audit van de Commissie is toegewezen.)

		AD	AST	GND	Arbeidscontractant	Totaal
Administratie en beheer	Directeur	1	1	-	1	3
	Raad van regelgevers, contacten met lidstaten en Commissie, programmering	3	1	-	3	7
	Administratie en ondersteuning	7	6	-	12	25
	Totaal administratie en beheer	11	8	0	16	35
Concrete acties	Marktanalyse	9	4	6	6	25
	Harmonisatie	5	3	4	3	15
	Netwerk-informatiebeveiliging en	14	6	10	10	40
	Informatie en communicatie, best practices	6	3	5	5	19
	Totaal concrete acties	34	16	25	24	99

Totaal		45	24	25	40	134
---------------	--	-----------	-----------	-----------	-----------	------------

8.2.3. *Herkomst van het (statutaire) personeel*

- 44 posten die momenteel aan ENISA zijn toegewezen, zullen naar de Autoriteit worden overgedragen wanneer ENISA in maart 2011 in de Autoriteit wordt geïntegreerd.
- Posten die al zijn toegewezen in het kader van de JBS/VOB-procedure voor jaar n
- Posten waarom in het kader van de JBS/VOB-procedures zal worden gevraagd
De Commissie zal voor haar dienst Interne audit om één extra AD-post vragen.
- Bestaande posten binnen de beherende dienst die worden heringedeeld (interne herindeling)
- Posten die voor jaar n nodig zijn maar die in het kader van de JBS/VOB-procedure voor dat jaar nog niet zijn toegewezen

8.2.4. *Personeelsuitgaven en aanverwante uitgaven*

in miljoen euro (tot op 3 decimalen)

Soort personeel	Jaar n	Jaar n+1	Jaar n+2	Jaar n+3
Ambtenaren en tijdelijk personeel	2,340	7,839	8,190	8,190
Extern personeel (GND, personeel op contractbasis, enz.)	1,169	2,988	4,220	4,220
Personeelsuitgaven en aanverwante uitgaven	3,509	10,827	12,410	12,410

De gemiddelde jaarlijkse josten worden geraamd op 117 000 euro voor statutair personeel, 68 000 euro voor GND en 63 000 euro voor andere werknemers.

De kosten omvatten het personeel van de Autoriteit en de extra post bij de dienst Interne audit.

8.2.5. Andere administratieve uitgaven

Onderstaande tabel toont een indeling van de administratieve uitgaven, die zullen worden gedekt via een communautaire subsidie voor de begroting van de Autoriteit.

in miljoen euro (tot op 3 decimalen)

	Jaar n	Jaar n+1	Jaar n+2	Jaar n+3	TOTAAL
Infrastructuur (gebouwen en aanverwante uitgaven), apparatuur, verbruiksgoederen, communicatie, IT enz.	1,100	2,200	2,450	2,450	8,200
Dienstreizen en vergaderingen	0,485	0,750	0,850	0,850	2,935
Administratieve diensten (vertaling, studies, advies enz.)	0,500	1,100	1,200	1,200	4,000
Totaal andere beheersuitgaven	2,085	4,050	4,500	4,500	15,135

Communautaire bijdrage

Artikel 15, lid 2, van de verordening voorziet in de mogelijkheid dat de Autoriteit een deel ontvangt van de gebruikskosten voor het gebruik van frequenties en nummers.

De verdeling van de kosten moet in een afzonderlijk besluit worden geregeld en kan op dit moment niet worden vastgesteld. Voor de berekening van de communautaire bijdrage aan de Autoriteit worden eventuele inkomsten uit deze bron niet in aanmerking genomen.

8.3. Administratieve uitgaven van de Commissie

Eén extra AD-post zal aan de dienst Interne audit van de Commissie worden toegewezen.

Voor de andere taken van de Commissie in verband met de monitoring en het beheer van de Autoriteit zullen geen andere posten en uitgaven vereist zijn dan wie welke reeds voor deze taken aan ENISA zijn toegewezen en die welke momenteel voor de coördinatie met ERG worden aangewend. Het verantwoordelijke DG kan op tijdelijke basis personeel of begrotingsmiddelen toevoegen door herverdeling van de bestaande middelen.